

Luterilainen

NUMERO 1 2020 * 1926-2020 * 95. VUOSIKERTA

**Jos te pyysitte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani,
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekevä teidät vapaisiksi**

Joh. 8: 31, 32

”Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen; hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntensä.”

MARTTI LUTHER

9. Ovenvartija on tässä saarnaaja, joka opettaa lakia oikein, nimittäin että se on vain osoittamassa meille millaisia rikkaruohoja ja kuinka myrkyllisiä käärmeitä me olemme, ja että lain teot eivät voi meitä auttaa, vaikka niitä onkin tehtävä. Sitten hän avaa paimenelle, so. Herralle Kristukselle, ja antaa yksin hänen kaita lampaita; sillä hänen virkansa on nyt toimitettu; laki on saanut aikaan sen, mitä sen pitikin toimittaa; se on ilmaissut sydämelle sen synnin ja paiskannut ihmisen maahan; silloin tulee Kristus ja tekee hänestä karitsan, kaitsee häntä evankeliumilla ja sanoo hänelle, miten hänen tulee menetellä saadakseen jälleen iloisen sydämen, joka lailla oli kokonaan mu-rehdutettu ja tehty mitättömäksi.

10. Tätä ääntä kuulee sitten karitsa mielellään, seuraa häntä ja on hyvällä laitumella ja tuntee paimenen äänen, mutta vieraan ääntä hän ei kuule eikä myöskään seuraa. Sillä niin pian kuin hänelle saarnataan teoista, hän pelästyy eikä hänen sydämensä voi ilolla ottaa sitä vastaan; hän tietää kyllä, ettei mitään lain teoilla aikaansaada. Sillä tekee mitä tahansa, kuitenkin jää aina raskas mieli. ja aina on tuo ajatus, ettei ole tehnyt vielä tarpeeksi eikä oikein. Mutta kun evankeliumi tulee,

paimenen ääni, joka sanoo: Jumala on maailmalle antanut ainosyntyisen Poikansa, jotta ei kukaan, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan saisi iankaikisen elämän, silloin sydän ilahtuu, evankeliumi käy sydämeen ja maistuu erinomaiselta, ja karitsa on oikealla laitumella. Mikään muu ei sitä voi tehdä. Jopa, jos sille esitetään jotakin muuta, se pakenee paikalta eikä ota sitä vastaan. Tämä laidun löytää aina karitsoita. ja karitsat löytävät sen kuten Jumala itse sanoo profeetta Jesajassa. Jes. 55:11: ”Minun sanani, joka minun suustani lähtee, ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.” Sen tähden Herra sanookin tässä edelleen: ”Ja hän kutsuu omat lampaansa nimeä ja vie heidät ulos. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä. koska eivät tunne vierasten ääntä.”

Kirjasta Martti Luther: Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta, s. 39-40. STLK 1999. Saksasta suomentanut Markku Särelä

N:o 1 2020

Rukous uudelle vuodelle

Herra Jumala, vuoden vaihtuessa muistan ajan kulumisen. Sinun on taivas ja maa, ja sinun ovat kaikki elämäni päivät. Ne oli kaikki kirjoitettu kirjaasi ennen kuin yksikään niistä oli tullut, ja sinä tunnet myös niiden päätöksen. Opetä minua muistamaan katoavaisuuttani, että saisin viisaan sydämen.

Auta minua etsimään sitä, millä on pysyvä arvo, etten kuluttaisi aikaani tavoittelemalla sellaista, mikä ei kestä. Anna minulle anteeksi syntini. Minä en ole rakastanut lähimmäistäni niin kuin itseäni enkä ole toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan. Johdata minua tänä vuonna tekemään parannusta synneistäni ja pyrkimään veljeni kanssa sovintoon niin kauan kuin olen vielä hänen kanssaan tiellä.

Kiitos sinulle, että jaat lahjojasi runsaasti ja pyyteettömästi. Sinun hyvytesi ei muutu. Armosi on joka aamu uusi, mutta aina sama. Anna siis minun aloittaa tämä vuosi sinun kanssasi ja sinun turvassasi. Ympäröi minut ja meidät kaikki armollasi ja siunauksellasi. Saata päätökseen meissä aloittamasi hyvä työ. Vaikuta meissä tahtominen ja tekeminen. Kulje kanssamme, sillä ilman sinua ek-symme. Tuo meidät aikamme päättyessä iankaikkiseen rauhaan.

Aamen.

Vesa Hautala

Seuratkaa apostolien opetusta

Fil. 3:17 -21, 4:1

Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niin kuin me olemme teille esikuvana. Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin viholisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi. Sen tähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!

Kun Pyhä Raamattu puhuu meille kristityn vaeltamisesta, se tarkoittaa uskovan kulkua täällä ajassa kohti taivaan kirkkautta. Vaikka se tie, jota uskova kulkee, on kaita, niin ne asiat, joissa on seisottava lujina, ovat laajoja ja kaiken kattavia. Katsokaamme nyt, mihin apostoli meitä kehottaa, kun hän sanoo: "Olkaa minun seuraajiani." ja lisää vielä: "Seisokaa näin lujina Herrassa, rakkaat!"

Lujina uskossa

Paavalin kulkeminen taivaan tiellä alkoi hänen kääntymyksestään ja siitä, kun hänet kastettiin ja hänen syntinsä pyyhittiin pois. Ensimmäinen ja aivan perustava asia on siis se, että olemme kääntyneet epäuskosta uskoon ja että meidät on pyhässä kasteessa liitetty Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen yhteyteen. Vaikka eläisimme ja kilvoittelisimme miten vilpittömästi tahansa, mutta emme uskoisi syntejämme anteeksiannetuiksi Kristuksen sovitustyön tähden, emme olisi matkalla kohti taivaan kirkkautta, vaan kohti ikuista pimeyttä ja tuskaa. Tarvitsemme Välimiehen, syntien sovittajan. Raamattu sanoo selvästi Jeesuksesta: "Ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman." (Apt. 4:12). Se myös sanoo: "... ei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista." (Room. 3:20.) Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee." Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta." (Gal. 3:10–11.) Jos siis kuvittelet

jotenkin omassa varassasi ilman Välimiestä selviytyvästi pyhän Jumalan edessä, olet pahassa, kadottavassa harhassa. Ihminen voi pelastua vain armosta, vain lahjana, vain Kristuksen tähden, vain uskon kautta häneen.

Tällaisessa uskossa apostoli Paavali vaelsi. Siinä hän oli varma pelastumisestaan ja pääsemisestään osalliseksi pyhien autuudesta ja kirkkaudesta taivaassa. Tällaisessa uskossa hän kehottaa sinua pysymään lujana ja katsoomaan, ettet siitä horjahda pois (Kol. 1:23). Kristityn taivastoivo on luja ja varma, koska sillä on lujat, pettämättömät perustukset. Onhan Kristuksen lunastustyö valmis ja lopullinen. Hän on sovittanut katkeralla kärsimisellään ja kuolemallaan koko maailman synnit ja Jumala on sen hyväksynyt herättämällä Poikansa kuolleista. Kristuksen sovitustyötä ei voi mikään perua, ei myöskään sitä, että Jumala sen nojalla vanhurskautti maailman Kristuksessa herättämällä hänet kuolleista. Kukaan ei voi viedä Jeesusta takaisin hautaan eikä perua Jumalan vanhurskauttamispäätöstä. Huomaa, ettei usko pelasta uskon itsensä tähden, vaan Jeesuksen Kristuksen, Välimiehen, tähden, johon se turvautuu. Silloin heikkokin usko pelastaa, koska se kohdistuu Jeesukseen ja omistaa hänen toimittamansa peruuttamattoman syntien sovittamisen.

Kristusta apostoli julisti kaikessa maailmassa evankeliumia häpeämättä. Ristiinnaulitseminen oli häpeärangaistus Rooman valtakunnassa, niin ettei Rooman kansalaisia rangaistu ristiinnaulitsemalla, vaan sikäli kuin he joutuivat kuolemanrangaistuksen alaisiksi, heidät tapettiin miekalla. Kuitenkin Paavali saarnasi ristinnaulittua Kristusta, ja se sanoma synnytti kristillisiä seurakuntia Jerusalemissa Illyriaan, Kreikan pohjoispuolelle asti lyhyessä ajassa.

Mekin kutsumme ristin saarnalla kaikkia uskomaan Jeesukseen. Siinä on lohdutus lain syytöksiä vastaan. Se on voima itse kullekin uskovalle pelastukseksi. Se antaa ihanan rauhan tunnollesi. Jos olet ollutkin ristin vihollinen tai koko asian suhteen välinpitämätön, se tekee sinusta ristin ystävän. Se tekee sinusta Paavalin uskon seuraajan.

Ole vain luja tässä asiassa. Kiinnitä katseesi hellittämättä Kristukseen Golgatan ristillä ja usko. Sano sydämessäsi: "Minun tähteni, minun autuuteni tähden. Hän on lunastajani, Herrani ja Jumalani, johon minä panen turvani."

Kristukseen ristiin katsomalla ja Jeesukseen uskoen Paavali sai voimaa kestää oman aikansa oloissa. Lähtöään odottaen hän saattoi riemuja ja sanoa: "Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästädes on minulle talletettuna vanhurskauden seppäle, jonka Herra,

vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat." (2 Tim. 3:6–8.) Kristus on antava sinullekin voimaa kestää.

Lujina Jumalan sanassa, opissa ja tunnustuksessa

Kristittyjen asiana on seurata Herraa Kristusta ja hänen apostolejaan myös opissa. Paavali sanoi: "Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna Laissa ja Profeetoissa." (Apt. 24:14). Roomalaisille hän kirjoitti: "Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämeštänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut." Hän iloitsi siitä, että Rooman kristityt olivat sydämeštään kuuliaisia apostolisen opin selvälle, kiinteälle ja lopulliselle muodolle. He eivät horjuneet opissa, vaan pitivät siitä kiinni.

Kristillisellä uskolla on selkeä sisältö. Kun kaikkina aikoina ja erityisesti viimeisinä aikoina monet harhat pyrkivät viemään uskovat pois omalta heille annetulta lujalta perustalta, on ensiarvoisen tärkeää pitää kiinni Raamatun sanasta ja pysyä sen opissa. Tämä on yksi, luovuttamaton osa kristillistä vaellusta ja kulkemista oikealla kaidalla tiellä ja uskovien isien Jumalan palvelua. Siksi haluamme olla tunnustuksesta kiinni pitäviä luterilaisia ja jatkaa uskonpuhdistuksen esiintuomassa puhtaassa opissa.

Nykyajan epäuskoisten viha on pitkään suuntautunut Jumalan sanan oppiin. Sitä halveksitaan, sitä rienataan, sitä väristellään. Maailmallisen kristillisyyden menettelyä on sanottu "paoksi opista". Se on ollut myös pakoa tunnustuksesta. Sen hedelmät ovat nyt karkeina ja tavattoman laajoina näkyvissä. Pako opista on synnyttänyt Raamatun vastaisen tiukkapipaisuuden. Se on saattanut uskovat vaikeaan, ristinalaiseen asemaan. Se on turmellut monet kirkot, hävittänyt suolan niiden julistuksesta ja saattanut yhteiskunnan mätänemistilaan.

Mutta kestä sinä! Ole luja Jumalan sanassa! Ole luja tunnustuksessa! Ole luja opissa!

On toinenkin tie, maailmaan mukautumisen tie. Siitä tekstimme sanoo: "Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä." Se on enemmistön tie. Sen loppu on kadotus. Mutta samaistu sinä siihen joukkoon, joka tunnustaa Herraan-sa Sanassa pysyen!

Lujina toivossa

Olisi aivan masentavaa olla kristitty ilman toivoa. Jumala on kuitenkin pitänyt hyvän huolen lapsistaan ja varustanut heidät lujalla toivolla, niin että he voivat vaeltaa kohden toivonsa täyttymistä iloisin, rohkein mielin. Paavali lausuu siitä tekstissämme: "Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaassa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi."

Tämä maailma kulkee kohti lopullista tuhoansa. Sitä edeltävät monet rappeutumisilmiöt. Maapallo käy yhä vaikeammin asuttavaksi. On ongelmia, jotka koskevat kivikuntaa, kasvikuntaa, eläinkuntaa ja ihmiskuntaa, siis luontoa, sekä kuollutta että elävää. On ongelmia, jotka koskevat ihmiskunnan eettistä ja moraalista tilaa ja omaantuntoon kirjoitetun yleisen siveys- ja moraalilain käsittämistä ja noudattamista. On ongelmia, jotka koskevat Jumalan asettamia järjestyksiä, kuten avioliittoa, kotia, perhettä, yhteiskuntaa, sen lainsäädäntöä ja esivaltaa, kansojen keskinäisiä suhteita ja kansainvälistä oikeutta. On ongelmia, jotka koskevat ulkonaista kristillistä kirkkoa, sen perusteita, luonnetta, julistusta, opin puhtautta ja tunnustuksessa pysymistä sekä sen jäsenten uskoa ja elämää. Tämä kaikki rappeutuu kiihtyvällä vauhdilla ja tekee kaikkien elämän vaikeaksi. Erityisesti uskovat kokevat sen vuoksi suurta ahdistusta. Tämä kaikki on Raamatussa ennustettu.

Kaiken tämän mullistuksen, sekasorron ja rappion keskellä saamme säilyttää kristillisen toivomme, joka auttaa meitä kestämaan. Apostoli kiinnittää huomiomme siihen, että "meillä on yhdyskuntamme taivaassa". Rappeutuvan maailman keskellä nämä ajalliset yhdyskuntamme ovat mitä ovat, ja kristityt ovat niiden tähden hyvin murheellisia. Yleistyvän itsekkyyden ja moraalittomuuden keskellä saamme muistaa, että meillä on yhdyskuntamme taivaassa. Siinä on sellainen yhteiselämän järjestysmuoto ja kaikinpuolinen sisältö, jossa toteutuvat Jumalan tahto, rakkaus ja vanhurskaus. Siinä Kristus on kuninkaana ja jokainen tunnustaa, että hän on Herra. Siellä olemme Jumalan kansa ja hallitsemme yhdessä Kristuksen kanssa iankaikkisessa autuudessa ja kirkkaudessa antaen kunnian Jumalalle. Siellä teurastettu Jumalan Karitsa saa eheän kiitoksen työstänsä kansansa sydämissä ja suun tunnustuksessa. Siellä ei ole mitään puutetta ja kaikki on uutta, Jumalan Hengen ja kirkkauden läpitunkemaa.

Kun Kristus saapuu viimeisenä päivänä täydessä, jumalallisessa kirkkaudessaan ja valtasuuruudessaan, toteutuu toivomme. Uskossa pois nuk-

kuneiden kuollut, maaton ruumis herätetään ja nostetaan haudasta sillä voimalla, jolla Herra voi tehdä kaiken itsellensä alamaiseksi. Jos uskomme Kristuksen kaikkivaltiuuteen, meillä ei ole vaikeutta uskoa ruumiin ylösnousemiseen. Hän, joka on luonut ja johdattaa avaruuden luke-

mattomat tähtijoukot, voi myös koota pienen ihmisen sieltä, missä ikinä hänen jäänteitään vielä jotenkin onkin, ja asettaa hänet elävänä eteensä. Herralle mikään ei ole mahdotonta.

Kun Kristus tulee, epäuskoinen maailma heti tajuaa, että Raamattu oli totta ja että nyt tapahtuu kaikki juuri niin kuin oli kirjoitettu. Siksi Kristuksen kunniakas ilmestyminen on oleva kauhistuttava hetki Kristuksen vastustajille. He tietävät hävinneensä taistelun, jota he luulivat voitollisesti käyneensä.

Sen sijaan ne, joiden turva oli Kristuksessa, puetaan näkemisessä täydelliseen Kristuksen vanhurskauteen, autuuteen, riemuun ja kirkkauteen. Kaikki pelko, arkuus ja epävarmuus on pyyhitty pois. He saavat astua Kristuksen eteen täysin turvallisina ja kuulla hänen kutsunsa taivaalliselle hääaterialle. He ovat Jumalan kansa, hänen Kirkkonsa ja hänen valtakuntansa sinä päivänä ja iankaikkisesti.

Muistamme Raamatun sanaa: "Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois... evankeliumin toivosta" (Fil. 3:21–23).

Kehotamme toinen toistamme: Pysykää lujina uskossa! Pysykää lujina Sanassa! Pysykää lujina toivossa!

Markku Särelä.

Lahden uskonpuhdistusjuhlassa 5.11.2010.

Usko

Nämä kolme pientä kirjoitusta uskosta, toivosta ja rakkaudesta pohjautuvat hartauksiin, jotka on pidetty vanhusten perhekodissa.

Usko, toivo ja rakkaus ovat kristillisessä uskossa tärkeitä asioita. Paavali mainitsee ne ensimmäisessä kirjeessään korinttolaisille, (1 Kor. 13:13) mutta ne esiintyvät yhdessä myös muualla Raamatussa.

Ensimmäisenä mainitaan usko. Se on keskeinen asia kristinuskossa, tästä kertoo jo nimitys kristin-usko. Tunnustavia kristittyjä myös nimitetään usein uskovaisiksi tai uskoviksi.

Mitä usko on? Uskoon kuuluu asioiden tietäminen ja totena pitäminen. Kristilliseen uskoon kuuluu monia totuuksia Jumalasta, kuten se, että Jumala on viisas, rakastava ja kaikkivaltias, että hän on kaiken Luoja ja Isä.

Usko on kuitenkin enemmän kuin vain asioiden tietämistä ja totena pitämistä. Uskoon kuuluu myös asenne: luottamus ja turvauminen siihen, mihin uskotaan.

Oikea usko luottaa kaikessa Jumalaan, odottaa kaikkea hyvää

häneltä ja ottaa kaiken hyvän vastaan Jumalan kädestä.

Oikea usko on Jumalan lahja. Ilman Jumalan armoa ihmisellä ei sitä ole.

Kristinuskoon kuuluu paitsi usko Jumalaan yleisesti, myös usko Jeesukseen Kristukseen. Kristuksestaahan nimitykset ”kristitty” ja ”kristinuskko” tulevat.

Mitä kristitty Jeesuksesta tietää ja uskoo? Jeesus on Jumalan Poika ja meidän Herramme. Hän tuli ihmiseksi, sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi Neitsyt Mariasta. Hän sovitti kuolemallaan syntimme ja nousi kolmantena päivänä kuolleista. Hän astui ylös taivasiin ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Nämä asiat lausutaan uskontunnustuksessa.

Mutta kuten puhuimme, usko on enemmän kuin vain tietämistä. Usko Jeesukseen merkitsee turvaantumista Jeesukseen Vapahtajana. Se on uskoa siihen, että hän myös minun syntini sovittanut, että hän on myös minun Vapahtajani ja minun Herrani.

Raamatussa puhutaan uskosta Jeesukseen näin: ”Niin on Jumala

maailmaa rakastanut, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainosyntyisen Pojan nimeen" (Joh. 3:16–18)

Tällainen usko Jeesukseen on Jumalan lahja. Hän tahtoo antaa sen kaikille. Jumala antaa uskon Pyhän Hengensä kautta. Kristillinen usko on myös uskoa Pyhään Henkeen. Jeesus sanoi Pyhän Hengen työstä: "Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee ja

minne se menee. Niin on jokaisen laita, joka on syntynyt Hengestä." (Joh. 3:8) Kun Kristusta julistetaan, kristillistä uskoa opetetaan, Pyhä Henki toimii. Henki toimii salaisella tavalla, niin kuin tuuli puhaltaa, mutta tuulta ei voi nähdä. Henki vaikuttaa kuulijan sydämessä ja todistaa Jeesuksesta. Kun Jeesuksesta julistetaan, Jumala tarjoaa uskon lahjaa meille. Usko Jeesukseen, niin pelastut.

Usko ei ole koskaan yksin. Sen kanssa ovat aina rakkaus ja toivo, ja nämä kolme kuuluvat yhteen. Usko tuo mukanaan ikuisen elämän toivon. Kun ihminen uskoo Jumalaan, hän myös rakastaa Jumalaa. Ja kun hän tuntee Jumalan, hän tietää, että Jumalan tahto on rakastaa lähimmäistä.

Vesa Hautala

Toivo

Toivo on jonkin hyvän harrasta odottamista. Toivoa on monenlaisia, mutta nyt on puhe nimenomaan kristillisestä toivosta.

Kristityllä on toivo siitä, että tämän maailman paha ja kärsimys ei ole kaikki, mitä on. Kristillinen toivo suuntautuu tämän elämän tuolle puolen. Se on Jumalan valmistaman pelastuksen harrasta odottamista.

Kaikki ei ole tässä. On jotain suurempaa ja parempaa. On Jumala, joka rakastaa meitä. Hän on kaiken yläpuolella, mutta kuitenkin hän ikään kuin kurottaa puoleemme, ympäröi meitä joka hetki ja on alati läsnä. Voimme panna toivomme häneen.

Kristilliseen toivoon kuuluu Jumalan valtakunnan tulemisen odotus. Kristus palaa ja Jumalan valtakunta koittaa voimassaan: luodaan uudet taivaat ja uusi maa. Jumala uudistaa luomakunnan. Tapahtuu kuolleiden ylösnousemus ja alkaa ikuinen elämä. Kaikki ei pääty kuolemaan. Pelastetut saavat elää ikuisesti Jumalan kanssa. He katselevat kasvoista kasvoihin Jumalan kirkkautta, joka täyttää kaiken. Silloin on pelkkää rakkautta

ja iloa. Kristillinen toivo on tämän odottamista uskossa.

Usko ja toivo kuuluvat yhteen. Ilman kristillistä uskoa ei ole kristillistä toivoa. Ne, jotka eivät usko Kristukseen, eivät voi odottaa Jumalalta pelastusta, vaan joutuvat kadotukseen. Ihmisen synnit erottavat hänet Jumalasta. Syntiä ovat ne asiat, jotka ovat Jumalan käskyjä vastaan. Niitä ovat sellaiset asiat kuin murha, aviorikos, varkaus ja muut suuret pahat teot, mutta myös sellaiset asiat kuin kovasydämys, välinpitämättömyys lähimmäisen hädästä, ylpeä mieli, kadehtiminen, pahan puhuminen ja turha riitely ovat syntiä. Syntiset tekomme kertovat siitä, millä tavoin meidän kunkin sydän on Jumalasta erossa. Siksi tarvitsemme anteeksi-antamusta, tarvitsemme sovitusta ja pääsyä synneistämme.

Sen on Jeesus meille tuonut. Jumalan Poika syntyi ihmiseksi Beethlehemissä. Hän kärsi ja kuoli Golgatan ristillä. Jeesus kuoli ja nousi kuolleista meidän syntiemme sovitukseksi, että me saisimme myös nousta kuoleman jälkeen ikuiseseen elämään. Hän on meidät pelastanut ja häneltä saam-

me ikuisen elämän. Jumala lupaa: joka uskoo Jeesukseen, se ei joudu kadotukseen, vaan hänellä on iankaikkinen elämä. Pelastuksen toivo perustuu siihen, mitä Jeesus on puolestamme tehnyt. Koska hän on kuollut ja noussut ylös, saamme uskoa syntien anteeksiantamukseen ja elää ikuisen elämän toivossa.

”Toivo ei saata häpeään”, sanotaan Raamatussa. Jeesuksen pelastustyö on varma asia. Siksi myös toivo on luja. Se ei ole epävarmuutta Jumalan armosta. Se ei ole pelkkiä haikailevia toiveita.

Toivo on luja, koska Jumala on luotettava. Hän ei peruuta lupauksiaan: hän lupaa olla niiden kanssa, jotka Kristukseen uskovat, ja viedä heidät ikuisen elämään.

Lopuksi: toivoa voisi kuvata myös asenteeksi. Toivo on sitä, ettei kristitty menetä rohkeuttaan ja lannistu vastoinkäymisten edessä – ainakaan hän ei lakkaa odottamasta Jumalan apua ja ikuista elämää. Kristillisen toivon kanssa kuuluu yhteen kärsivällisyys. Toivo on sen kärsivällistä odottamista, että Jumalan lupaukset täyttyvät. Vaikeiden asioiden ja tilanteiden keskelläkin uskova voi säilyttää toiveikkaan mielen. Uskovalla on toivo siitä, että Jumala auttaa. Joko hän auttaa pahasta nyt, tai viimeistään taivaassa kaikki paha lakkaa. Uskovalla on toivo ikuisesta elämästä. Hänellä on luottamus Jumalan lupauksiin.

Vesa Hautala

Rakkaus

Kolmantena uskon ja toivon jälkeen mainitaan rakkaus. Rakkaus ei kuitenkaan ole näistä kolmesta vähäisin, vaan Paavali kirjoittaa, että rakkaus on suurin. Usko muuttuu näkemiseksi ja toivo saa täyttymyksen, mutta rakkaus ei koskaan katoa.

Rakkaus on suurin myös siksi, että Raamatussa sanotaan: ”Jumala on rakkaus.” (1 Joh. 4:8,16) Näin ei sanota uskosta eikä toivosta. Jumala ei usko eikä toivo mitään samassa mielessä kuin me, sillä hän näkee ja tietää kaiken eikä hänen tarvitse panna turvaansa kehenkään muuhun, ja hän on täydellinen niin, ettei hänen tarvitse toivoa mitään. Kuitenkin Jumala rakastaa, ja se on jotain niin hänelle ominaista, että Raamatussa Jumalaa nimitetään rakkaudeksi.

Ketä Jumala rakastaa? Uskomme, että Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Isä Jumala rakastaa Poikaansa. Jumalan Poika rakastaa Isäänsä. Pyhä Henki jakaa heidän kanssaan saman rakkauden. Jumala rakastaa iankaikkisesti, jo ennen kuin maailmaa olikaan.

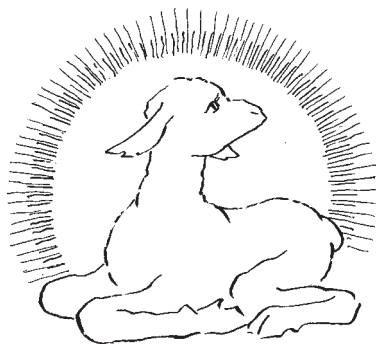
Ja Jumala rakastaa meitä. Rakkaudesta Jumala loi maailman. Ei Jumala tarvitse maailmaa mihin-

kään. Siksi on pelkkää rakkautta, että maailma on olemassa. Meidän oma olemassaolomme on pelkkää rakkauden lahjaa.

Rakkaus on se, mihin meidät on luotu ja tarkoitettu. Koska Jumala rakastaa, hän tahtoo, että mekin rakastamme toinen toistamme. ”Rakasta Herraa Jumalaasi yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”, kuuluu rakkauden kaksiskoisky. Kaikki muut Raamatun käskyt kuten Kymmenen käskyä selittävät sitä.

Rakkaus on toisen hyvän etsimistä. Siihen kuuluu sydämen asenne lähimmäistä kohtaan. Se asenne ilmenee tekoina. Rakkaus ei tee lähimmäiselleen mitään pahaa, sanotaan Raamatussa. (Room. 13:10) ”Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei ärsyynny, ei muistelee pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa. Kaikki se kestää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.” (1 Kor. 13:4–7)

Rakkaus on ihmeellinen, taivaallinen asia. Jos ihmiset aina rakastaisivat, kaikki olisi paljon

paremmin. Kuitenkaan me emme tee niin. Kun vertaamme omaa rakkauttamme Jumalan rakkauteen, joka tulvii yli koko luomakunnan, huomaamme, miten heikosti ja miten vähän olemme itse rakastaneet. Jumala rakastaa kaikkia ja käskee meidän rakastaa vihollisiammekin, mutta meidän on usein vaikea osoittaa arjen teoissa rakkautta edes niille, jotka ovat parhaita ystäviämme ja lähimpiä sukulaisiamme. Rakkauden sijaan me liian usein vihaamme. Rakkaudettomuus erottaa meidät Jumalasta, joka on rakkaus. Rakkaudettomuus kadottaa.

Mutta Jumalan rakkaus tulee meille avuksi. ”Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16) Jumala rakasti meitä niin, että lähetti Poikansa Jeesuksen meitä pelastamaan. Jeesus rakasti sydämestään Jumalaa ja lähimmäistään.

Hän rakasti sanoin ja teoin. Hän oli sitä, mitä ihmisen pitää olla. Hän kuoli syntiemme tähden ja nousi kuolleista kolmantena päivänä. Hän on sovittanut syntimme. Hän on meidän Vapahtajamme. Joka uskoo häneen, ei joudu kadotukseen, vaan hänellä on iankaikkinen elämä. Hän tuntee Jumalan rakkauden, joka pelastaa meidät rakkaudettomat. Raamatussa sanotaan: ”Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa syntiemme sovituksi. (1 Joh. 4:10)

Kun Jumala on rakastanut meitä näin, mekin opettelemme rakastamaan toinen toistamme. ”Jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme.” (1 Joh. 4:11) Se tapahtuu elämällä Jumalan käskyjen mukaan, rakastaen Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niin kuin itseämme.

Vesa Hautala

Sun askelissas Jeesus

Vapahtajani, taas tulen Sinun kasvojesi eteen — näin kurjana ja näin kelvottomana. Ajattelen mennyttä vuosikymmentä ja sitä, mitä olen tehnyt. Syntiä olen kantanut harteillesi, piikkikruunun vain painanut syvempään päähäsi, kiihottanut yllesi Jumalan vihan. Jo lähes kaksi tuhatta vuotta on kulunut sovituksen suuresta päivästä, mutta eivät aikakaudetkaan voi estää syntiäni siirtymästä ajassa taaksepäin painoksi Sinun harteillesi, vaan minun tähteni tuona päivänä viha vain yhä ylläsi yltyy.

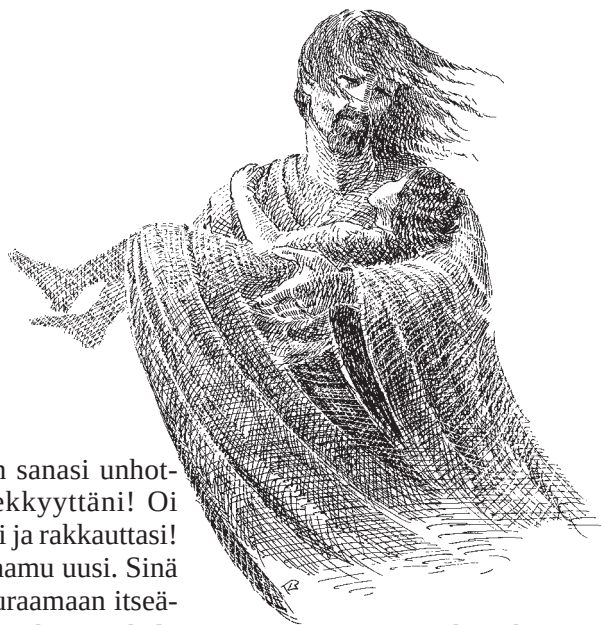
Mikä olen minä, että Sinä, Jumalan Karitsa, minua muistat, lankeemusten ja laittomuuksien lasta? Sinä jätit taivaan kirkkauden, serafien ja kerubien ylistysvirret. Sinä, vanhurskas ja lain Herra, tulit jumalattomien sijaan, synnyit lainalaiseksi ja täytit lain. Jumalan Poika, Sinut ristille naulittiin, surmattiin. Minut, kirouksen lapsi, siunattiin. Minun syntieni sovitus vaati Sinun pyhän veresi ja Sinun henkesi. Voi minun syntieni suuruutta!

Mutta saan myös sanoa: Oi minun autuuteni suuruutta! Olen vapaa synneistäni. Olen Jumalan lapsi, taivaan perillinen. Miten rakas oletkaan minulle, Vapahtajani. Minun onneni on olla Sinua lähellä. Sinä annoit minulle rikkaan, yltäkylläisen elämän.

Mutta kun Sinä minua kutsuit, enkö esittänyt verukkeita, enkö turhia kyselyt? Enkö pelännyt menettäväni elämäni, ystäväni, kunniani — Sinun seurassasi? Miten häpeällisesti ajattelin! Sinä, Jumalan Poika, kutsuit minua; minä, syntinen, häpesin Sinua. Mutta Sinä nuhtelit minua synnistäni ja vedit minua tykösi hyvyydelläsi. Sinä taivutit minua ja niin minä taivuin.

Sinä vahvistit minua armollasi ja kannoit iankaikkisilla käsivarsillasi. Sinä uudistit minun voimani, ja minä juoksin enkä nääntynyt, vaelsin enkä väsynyt, sillä Sinä kannoit minun ristiäni, kuljit edellä ja tietä viitoit.

Helppoa oli kulku. Luulin jo voivani perässäsi kulkea minne ikinä tahdotkin. Mutta ylpeys oli saanut sijan sydämessäni: omiin voimiini luotin, vaikka kaikki oli ollut Sinun sulaa laupeuttasi ja Sinun käsivartesi voimaa. Et Sinä silti minua hyljännyt, vaan annoit uusia ahdistuksia, uudestaan kysyit, seuraanko Sinua. Miten haluton olinkaan kulkemaan Sinun perässäsi, vaikka en sitä täysin tajunnutkaan. Tosin en halunnut Sinusta luopua ja luulin Sinua seuraavani, vaikka itse olisin tieni valinnut, itse määrännyt

ristini painon ja Sinun sanasi unhot-
tanut. Voi minun itsekkyyttäni! Oi
Sinun kärsivällisyyttäsi ja rakkauttasi!
Sinun armosi on joka aamu uusi. Sinä
voitit minut jälleen seuraamaan itseä-
si. Minäkin voitin, minä, kurja viheliäinen maan mato — enhän ihmisen
nimeä ansaitse — voitin Sinun seurassasi yhä rikkaamman elämän.

Jälleen Sinä kysyt minulta, Sinuako seuraan, Sinunko perässäsi ristiä-
ni kannan, minäkö Sinua rakastan. Miten toivoisinkaan voivani vastata
Sinulle, Autuaaksitekijäni, avoimesti ja intomielin. Mutta kun muistan
haluttomuuteni, heikkouteni ja lankeemukseni, niin tuskin voin katsettani
kohottaa. Mutta kun Sinun rakkautesi muistan, niin sittenkin katson Sinua
silmiin anteeksipyytäen. Sinä tiedät kaikki, Sinä tiedät, että olet minulle
rakas. Minne minä tyköäsi menisin, Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.

Sinä olet avannut eteeni uuden vuosikymmenen polun ja asettanut jal-
kani sille. Synkältä näyttää korpi, kaidalta tie. Vain harva on vaeltaja sillä,
niin monen tie vaivaan vie. Oi Jeesus, anna minun kulkea Sinun askelissa-
si. Älä anna minun pelätä ottaa ristiäni ja seurata Sinua. Anna minun olla
Jumalan heikko, että Sinä osoittaisit minussa väkevyytesi ja kirkkautesi.
Vyötä Sinä minun mieleni kupeet, ohjaa minua sinne, minne Sinä armos-
sasi viet.

Yhtä Sinulta vielä pyydän: Peitä kasvosi syntejäni näkemästä, pyyhi
pois pahat tekoni kaikki tyynni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uusi,
vahva henki minulle anna. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota
minulta pois Pyhää Henkeäsi. Amen.

Markku Särelä.

LUTERILAINEN 1970, nro 1

Jumalan ihmeellinen armo

Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee. Tiitus 2:11-14.

Joulua voidaan kutsua armon juhlaaksi. Jumalan armo on sen alkuunpanija. Sen sanoma on sanoma armosta. Tekstimme sopii siis hyvin joulutekstiksi. Siinä apostoli Paavali näet puhuu tästä sanomattomasta Jumalan armosta. Hän sanoo, että tämä armo ensinnäkin pelastaa meidät, toiseksi se kasvattaa meitä pyhyudessa ja kolmanneksi se synnyttää meissä taivaan kodin kaipuuta.

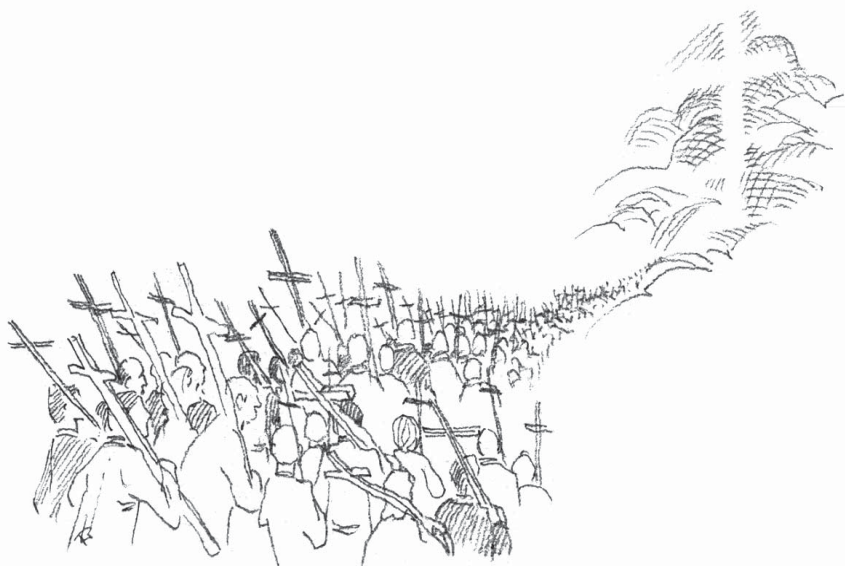
Jumalan armo pelastaa meidät

”Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille”, kirjoittaa apostoli. Jumalan armo ilmestyi silloin, kun Jeesus lapsi syn-

tyi, silloin kun Jumalan ainokainen Poika tuli tänne maailmaan ja, kuten Paavali tekstissämme sanoo, ”antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta”.

Seuraukset olisivat olleet meille kauheat, jos Poika ei olisi tullut. Me synnissä syntyneet, synnin orjuuteen vaipuneet, me pahantekijät, me Jumalan lain rikkojat, olisimme kuolleet synteihimme ja joutuneet iankaikkiseen kadotukseen, jos ei Jumala olisi Poikaansa meille antanut. Synti oli näet niin turmellut sydämemme, että me vihasimme Jumalaa, joka oli meidät luonut, ja taistelimme kaikin voimin häntä vastaan. Emme etsineet häntä, vaan yritimme paeta hänen kasvojensa edestä.

Kaikesta tästä huolimatta Isä lähetti Poikansa lunastamaan meidät. Poika tuli ja lunasti meidät ja kaikki maailman kansat elämälläan ja kuolemallaan. Hän antoi itsensä jokaisen syntisen edestä — juutalaisten ja pakanoiden, rikkaiden ja köyhien, mustien ja valkoisten. ”Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien”, sanoo Johannes. Tämä on armoa — ansaitsematonta hyvyttä ja

rakkautta, se Jumalan sydämessä oleva asenne, joka saa aikaan sen, että Hän oman rakkaan Poikansa uhraa kirotulla ristinpuulla meidän tottelemattomien, uppiniskaisen, vihamielisten, turmeltuneiden edestä. Näin meidän ei tarvitse kärsiä iankaikkisesti, vaan pääsemme taivaaseen.

Armo on ilmestynyt! Ja ajattele, ystävä, sinäkin olet tämän armon kohde, sillä olet ihminen ja armo ilmestyi pelastukseksi kaikille ihmisille, sanoo Paavali. Voit ajatella olevasi niin paha, niin syvälle synttiin vaipunut, ettet ikipäivänä voisi seistä Jumalan edessä ja kestää. Voit pitää itseäsi niin heikkona, niin kelvottomana, niin maailmaliseksi tulleet, ettei sinulla ole mitään pelastumisen mahdollisuut-

ta. Mutta et näillä ajatuksillasi voi tehdä tyhjäksi sitä tosiasiaa, että olet lunastettu. Kaikki syntisi ovat anteeksiannetut Jumalan sydämessä. Jeesuksen veri on pessyt ne pois. Sillä, kuten sanoimme, olet ihminen ja Jeesus on tullut pelastukseksi kaikille ihmisille. Sinulle on armo ilmestynyt. Sinulle on syntynyt Vapahtaja. Sinulle sanotaan: ”Usko Herraan Jeesukseen niin sinä pelastut.” Sinua, sellaisena kuin olet, Jumala kutsuu tämänkin kirjoituksen kautta iloitsemaan varmuudesta, että taivaan portit ovat sinullekin avoimia.

Jumalan armo kasvattaa meitä

Jumalan ihmeellinen armo pelastaa. Se myös kasvattaa. Apostoli sanoo tekstissämme: ”Jumalan armo on ilmestynyt kasvattamaan

meitä, että me hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa.” Kun Jumalan armo otetaan uskossa vastaan, vastaanottajissa syntyy vastakaikua. Saul lakkasi vainoamasta uskovaisia ja alkoi julistaa Kristuksen evankeliumia. Sakkeus maksoi nelinkertaisesti takaisin niille, joilta hän oli varastanut. Leevi järjesti pidot Jeesuksen kunniaksi. Jumalan armo on voimallinen.

Tämä ei tarkoita sitä, että syntisestä tulee täydellinen uskoon tultuaan. On kyllä totta, että kun on kysymys taivaskelpoiseksi tulemisesta, olemme uskon kautta Jumalan silmissä täydellisiä. Hän ei näe syntejämme. Mutta itsessämme olemme vielä syntisiä ja elämämme ei ole täydellistä. On kasvamisen varaa. Jumalattomuus vaivaa, maailmalliset himot kiusaavat. Sitä hyvää, mitä tahtoisimme tehdä, sitä emme tee, vaan sitä pahaa, mitä emme tahtoisimme tehdä, sitä teemme. Itsekkyyks, rakkaudettomuus, ylpeys, kateus — nämä kaikki usein löytävät jalansijaa sydämessämme. Mutta Jumalan tahto on, että hylkäisimme jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja eläisimme siveästi ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa.

Sinä masentuneena toteat, että olet epäonnistunut tämän Jumalan

asettaman tavoitteen saavuttamisessa. Ehkä profeetta Jesajan kanssa valitat: ”Voi minua, minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet.” Ehkä huudat: ”Missä on minun kasvamiseni?”

Jumala vastaa: ”Minun armoni kasvattaa sinua”. Ethän, ystävä vain ole yrittänyt kasvattaa itseäsi? Ethän vain ole omiin hyviin aikomuksiisi ja lupauksiisi pannut toivoasi? Siinä tapauksessa ei ole kumma, jos olet epätoivoinen. Itsessäsi et löydä kasvamisen voimaa. Voima on Jumalan armossa. Armon löydät Jumalan Sanassa. Kuule, kun Hän Sanansa kautta sinulle puhuu. Kuule, kun hän kertoo lapsesta, joka seimessä makaa, joka vaikka oli rikas, tuli köyhäksi sinun tähtesi, että sinä hänen kauttansa tulisit rikkaaksi. Kuule, kun hän kertoo sinulle valmiista pelastuksesta, jonka tämä hänen Poikansa hankki koko maailmalle pyhällä verellään ja viattomalla kärsimissellään ja kuolemallaan. Kuule, kun hän kertoo pyhän kasteen ihmeellisestä pesosta, jossa sinut pestiin puhtaaksi ja jonka kautta sait anteeksiantamuksen, elämän ja autuuden ja jotka lahjat saat vieläkin uskon kädellä omistaa. Anna Jumalan armon kasvattaa sinua. Siinä on voima. Se kyllä voi tehdä sinusta hurskaan palvelijan, joka hyviä töitä ahkeroitsee.

Jumalan armo synnyttää kaipuun taivaan kotiin

Jumalan armo synnyttää sen vastaanottajissa myös taivaallisen kodin kaipuuta. Kun armo saa loistaa sydämessämme, alamme odottaa ”autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä”, kuten Paavali tekstissämme sanoo. Niin kuin Simeon, samoin mekin hartaasti odotamme sitä aikaa, jolloin usko muuttuu näkemiseksi ja me saamme jättää taaksemme tämän elämän murheet ja huolet ja päästä Jeesuksen luo. Mitä enemmän Jumalan armo saa vaikuttaa meihin, sitä voimakkaammaksi tulee tämä halu. Mitä paremmin opimme tuntemaan Vapahtajamme, sitä palavampi on kaipuu päästä näkemään häntä kasvoista kasvoihin. Tämän maailman aarteet menettävät loistoansa, maalliset asiat tulevat vähemmän tärkeiksi, taivaalliset aarteet ja Jumalan valtakunnan asiat tulevat aina yhä kalliimmiksi. Herran huoneeseen ei ole vaikea tulla. Päinvastoin on kiire päästä sinne, koska siitä on tullut taivaan portti. Jumalan valtakunnan työn tekeminen ei enää rasita, vaan se tuottaa mitä suurinta iloa. Näin tapahtuu, kun Jumalan armo saa meissä vaikuttaa Sanan kautta.

Ja eipä kumma, jos pääsyä taivaan kotiin aletaan odottaa. Sillä

se, joka uskoo, mitä Jumala siitä tulevasta elämästä Sanassaan sanoo, tietää, että se elämä on niin paljon parempaa kuin tämä maallinen, ettei niitä ollenkaan voi verrata. Kukapa pitäisi tätä maallista, ristinalaista, synnin saastuttamaa elämää parempana ja tärkeämpänä kuin elämää Jeesuksen luona, jossa on täydellinen ilo.

Suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä kannattaa odottaa. Ne, jotka odottavat, eivät joudu häpeään. Kerran hän ilmestyy, niin kuin hän on luvannut — ei enää pelastamaan, vaan tällä kertaa tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Kerran varmasti koittaa se päivä, josta laulamme: ”Katsella silmillämme me saamme Jeesusta, kuollutta edestämme ja ylösnoussutta. Ah, kuinka autuasta on häntä ihailla. Kristuksen siellä vasta saan täysin tuntea.”

Jumalan armo on ilmestynyt! Se on ilmestynyt sinullekin, ystävä. Se on ilmestynyt pelastukseksi, se on ilmestynyt kasvattamaan sinua, että eläisit vanhurskaasti ja siveästi tässä nykyisessä maailmanajassa ja uskossa odottaisit Herran Jeesuksen ilmestymistä kirkkaudessa. Autuas olet, jos tämän armon olet uskossa vastaanottanut. Näin ollen on sinulla 'Joulu ainainen.' Amen.

*Rupert Efraimson
Luterilainen 1970 nro 12*

Tilinpäätös

*Kokonainen vuosi
on täyttynyt,
kulunut umpeen.
Ei mitään korjattavissa,
ei lisättävää,
eikä otettavaa.
Mikä on tilinpäätös?*

*Minun saldoni
pelkkää velkaa,
syntivelkaa alusta loppuun.
Mitä teet, Herrani,
näin suurelle velalliselle?*

*Sinun kätesi pyyhkii
ylitse velkani
sanasi suunnattomalla
lupauksella:*

*"Minä annan anteeksi
heidän vääryytensä,
enkä enää muista
heidän syntejensä".*

Heb. 8:12. VA

Muuttakaa mielenne ja uskokaa evankeliumi

Kun Johannes oli pantu vankeuteen, Jeesus meni Galileaan ja saarnasi Jumalan valtakunnan evankeliumia ja sanoi: ”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Muuttakaa mielenne ja uskokaa evankeliumi.” (Mark. 1:14–15)

I.

Rakkaat kristityt! Tekstimme kertoo siitä, miten Jeesus kasteensa ja kiusaustensa jälkeen aloitti julkisen toimintansa. Aika oli täyttynyt. Määrähetki oli tullut. Jumalan valtakunta oli käsillä. Näin Jeesus saarnasi.

Mitä se tarkoittaa? Profeetat olivat ennustaneet Herran päivästä. Se oli oleva Jumalan voiton päivä ja tuomion päivä. Sen oli määrä olla suuri, ihmeellinen päivä, jolloin Jumala kääntäisi Israelin kohtalon, vapauttaisi sen vihollisten vallasta ja pystyttäisi uudelleen ”Daavidin sortuneen majan”, kuten Aamoksen kirjassa sanotaan. (Aam. 9:11, vrt. Apt. 15:16) Jumala tuomitsisi kaikki pakanakansat, mutta samalla myös tuomitsisi ja puhdistaisi Israelin.

Profeetat julistivat myös Jumalan valtakunnan tuleamista. Ju-

malan valtakunta on enemmänkin Jumalan hallintaa kuin paikka. Jumalan valtakunta on siellä, missä Jumala hallitsee. Profeetat puhuivat siitä, miten Israelin Jumala osoittaisi mahtinsa ja hallintansa kääntämällä kansansa kohtalon. Hän puhdistaisi sen, antaisi anteeksi sen rikokset ja synnit, tekisi sen kokonaan pyhäksi ja korottaisi sen kunniaan. Näin HERRAN valtakunta, hänen hallintansa, olisi tuleva.

Jeesus sanoi, että nyt nämä asiat olivat tapahtuneet. Määrähetki oli tullut ja Jumalan valtakunta oli käsillä.

Miten se oli mahdollista? Kaikihan näytti olevan niin kuin ennenkin. Roomalaiset miehittivät yhä Juudeaa. Jerusalemissa ei ollut kuningasta. Maailma oli yhä täynnä vääryyttä.

Monet käsittivät Jeesuksen sanoman väärin. He ajattelivat, että Jeesus nousisi valtaistuimelle, Jumala karkottaisi roomalaiset ja Juudan valtakunta rakennettaisiin uudelleen muinaiseen loistoonsa. Sitä Jeesus ei kuitenkaan tarkoittanut. Hänen valtakuntansa ei ollut tästä maailmasta.

Aika oli täyttynyt ja Jumalan valtakunta käsillä, koska Jeesus, Jumalan Poika oli läsnä.

Profetioiden lopullinen täyttymys oli vielä tulevaisuudessa ja on yhä. Tämän maailmanajan loppu ei ollut vielä käsillä. Mutta Messias oli jo tullut. Jumalan hallintavalta oli tullut maan päälle, koska Jumalan Poika oli tullut maailmaan. Hänessä ja hänen toiminnassaan vaikutti tulevan maailmanajan voima ja profetiat täyttyivät, vaikka

niiden lopullinen, universaali toteutuminen oli vielä tulevaisuudessa.

Kristus paransi sairaita, herätti kuolleita ja julisti syntejä anteeksi. Nämä kaikki olivat asioita, joita profeetat julistivat Jumalan lopunajallisesta pelastuksesta. Ne tapahtuivat jo Jeesuksen toiminnassa ennakoiden Jumalan kansan lopullista pelastusta.

Jeesuksen pelastustyössä Jumalan valtakunta tuli. Siinä toteutui

tuomio ja vapautus synneistä. Kristus edusti koko Israelin kansaa – ja hän edusti koko ihmiskuntaa. Hän tuli kiroukseksi meidän edestämme kantaen syntimme ruumiissaan ristinpuuhun. (Gal. 3:14, 1 Piet. 2:24) Hän kuoli kuoleman, jonka olemme ansainneet synneillämme. Mutta Kristus nousi kuolleista synneistä vapaana. Näin maailma on hänessä vanhurskautettu. Siinä on Jumalan valtakunta, hänen armonvaltakuntansa: jokainen, joka on Kristuksessa, on vanhurskas ja on siirtynyt kuolemasta elämään. Hänellä on ikuinen elämä ja kaikki Jumalan valtakunnan aarteet. Jumala on alkanut hallita hänen elämässään. Näin Jumalan valtakunta on Kristuksen pelastustyön kautta tullut, hänen armonvaltakuntansa. Se on hengellinen valtakunta, Kristuksen Kirkko, pelastettujen joukko. Se on Jumalan kansa, joka jo nyt on saanut syntinsä anteeksi ja joka viimeisenä päivänä korotetaan ylösnousemuksessa kunniaan.

Jumalan armoa oli, ettei Jumalan valtakunta vielä tullut näkyvällä tavalla, sillä se antaa syntisille mahdollisuuden parannukseen. Yhä on Jumalan kärsivällisyyttä, että Kristus ei ole palannut tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Jumala antaa ihmisille aikaa mielenmuutokseen ja uskoon. Hän kutsuu heitä nyt armonvaltakuntaansa, että he pelastuisivat, kun viimeinen päivä koittaa. Nyt on lähetystyön aika.

Niinpä Jeesus julisti: muuttakaa mielenne ja uskokaa evankeliumi.

Kehotus mielenmuutokseen merkitsee sitä, että Jumalan valtakunnan ollessa käsillä asiat eivät voi jatkua niin kuin ennen. Synti on pantava pois. Synneissään katumattomana elävä ei ole valmis ottamaan Jumalan Poikaa, Messiaista, vastaan. Täytyy tapahtua mielenmuutos suhteessa Jumalaan. Se merkitsee syntien tunnustamista ja katumista.

Mutta Kristus julisti myös uskoa evankeliumiin, ilosanomaan. Usko siihen, että Jeesus on tullut tuomaan syntien anteeksiantamuksen. Turvaudu häneen Vapahtajana, turvaa hänen pelastustyöhönsä. Niin olet osallinen Jumalan valtakuntaan.

II.

Mitä tämä kaikki merkitsee meille?

Samaa kuin silloin. Tuomion aika on vielä tulossa, sillä me odotamme vielä Kristuksen toista tulemistä. Mutta tuomion aika on jo nyt, sillä ”joka ei usko, se on jo tuomittu”. (Joh. 3:18) Jeesus on tullut ”tuomioksi tähän maailmaan” (Joh. 9:39), kuten hän itse sanoi. Hän on tullut ”lankeamiseksi ja nousemiseksi” (Luuk. 2:34): joka ei usko, tuomitsee itsensä. Joka uskoo, ei joudu tuomittavaksi, vaan saa Kristuksen palatessa valtakunnan.

Jeesus ei ole enää maan päällä. Kuitenkin hän on läsnä. Hänen

evankeliuminsa on yhä täällä, hänen Henkensä toimii maailmassa, Jeesus on sanan ja sakramenttien kautta läsnä. Jumalan Poika on tullut. Hänen hengellinen valtakuntansa, armon valtakuntansa, on yhä täällä. Niinpä samaa sanomaa julistetaan vielä: mielenmuutosta ja uskoa evankeliumiin.

Kristus ei asu sydämessä, jossa synti vallitsee. Kaikki synti heikentää yhteyttämme häneen. Se ei kuitenkaan sammuta uskoa ja hengellistä elämää kokonaan, ellei se pääse valtaan. Jokainen, joka katumuksessa ja uskossa turvautuu Kristukseen, on Jumalan valtakunnassa, vaikka usko olisi heikkoa. Mutta Jumala tahtoo, että usko vahvistuisi ja ettei se sammuisi. Siksi meitä kehoitetaan Heprealaiskirjeessä panemaan pois synti, joka niin helposti kietoo meidät. (Hepr. 12:1)

Mitkä ovat sinun syntisi? Mikä sinua estää juoksemasta kestävästä kohti voittopalkintoa? Niistä sinä tarvitset anteeksiantamusta. Sitä varten Jumala on antanut evankeliumin ja sakramentit. Saamme uskoa syntiemme anteeksiantamuksen, upottaa ne kasteen veteen ja Herran ehtoollisesta saada vakuutuksen Jumalan armosta sekä voimaa elää Kristuksessa.

Nyt puhutaan siis jo Kristuksen kehoituksen toisesta osasta: ”uskokaa evankeliumi”. ”Ilman uskoa on

mahdotonta olla otollinen”, sanotaan Heprealaiskirjeessä (Hepr. 11:6). Jumalan valtakunnan vastaanottamiseksi on uskottava siihen, että Jumalan valtakunta on tullut: että Jeesus Kristus, Jumalan Poika ja meidän Herramme, kärsi ja kuoli syntiemme tähden, Kirjoitusten mukaan, ja että hän nousi kolmantena päivänä kuten oli kirjoitettu – niin kuin Paavali lyhyesti summasi evankeliumi Korinttolaiskirjeen 15. luvussa. (1 Kor. 15:3–4) Jumalan valtakunta on tullut Kristuksessa. Joka uskoo häneen, se saa tämän valtakunnan omakseen. Hän elää nyt Jeesuksen kanssa ja saa hänen palatessaan iankaikkisen autuuden.

Kristuksen Kirkko elää viimeisen päivän edessä. Nyt julistetaan mielenmuutosta ja uskoa, että ihmiset olisivat valmiina Jeesuksen tullessa. Ole sinäkin valmis. ”Älkäämme jättäkö omaa seurakunnan kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme, sitä enemmän, mitä enemmän näette tuon päivän lähestyvän.” (Hepr. 10:25) Valvo joka päivä rukouksessa. Muista ja mietiskele Jumalan sanaa. Elä mielenmuutoksessa ja uskossa, niin olet valmis Kristuksen tuloon ja saat iankaikkisen valtakunnan.

Vesa Hautala

"Riemuitkaa, kaikki te Jerusalem rauniot!"

Kynttilänpäivänä. Vanhan testamentin teksti.

"Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: "Sinun Jumalasi on kuningas!" Kuule! Vartijasi korottavat äänensä, kaikki he riemuitsevat, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka Herra palaa Siioniin. Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot, sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa Jerusalemin. Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Jumalamme autuuden. Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat." Jes. 52:7–11.

Jumalan sanassa verrataan Jumalan Seurakuntaa Jerusalemin kaupunkiin, joka oli rakennettu Siionin vuorelle. Usein profeetat valittavat sen kurjaa kohtaloa ja itkevät sen raunioilla. Jeesus on sanonut: "Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuaan? Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk. 18:7–8.) Vapahtajamme sana ilmaisee, etteivät hänen omansa ole koskaan ilman hänen apuaan, jopa Herra toimittaa heille oikeuden nopeasti, pian. Silti on olemassa erityisiä ahdistuksen aikoja, varsinkin ennen Kristuksen tulemusta tuomiolle. Koemme, että usko käy maailmassa vähiin ja sen mukana myös uskollisuus Jumalan sanalle, Jumalan tahdolle ja hänen asettamilleen järjestyksille. Se usko, jolla tänä päivänä on jotakin julkisuusarvoa, on niin pinnallista, ettei elävällä Jumalalla ole siinä paikkaa. Ihminen asettaa rajat Jumalalle, Jumala ei saa asettaa rajoja ihmiselle. Ihminen sanoo, mitä hän uskoo, Jumala ei saa sanoa, mitä ihmisen tulee uskoa. Ihmisen mielestä Jumalalla ei ole oikeutta vaatia parannusta eikä ole mitään erityisiä kristillisiä elämänmalleja. Jumalanpelko on hävinnyt. Jumalan käskyjä ei kunnioiteta Jumalan käskynä. Eläminen syntien anteeksisaamisesta joka päivä mielenmuutoksessa on tuntematonta. Sanalla sanoen: olemme Jerusalemin raunioilla. On kuin profeetta Jeremia kuvaa: "Siionin tiet surevat, sillä juhlille tulijoita ei ole.

Kaikki sen portit ovat autioina, sen papit huokailevat, sen neitsyet ovat murheissaan, ja sillä itsellään on katkera mieli." (Val.v. 1:4.)

Onko jotakin lohdutuksen sanaa niille, jotka tuntevat elävänsä aivan viimeisiä aikoja, niille, jotka ovat raunioitten keskellä, niille, jotka surevat Jumalan Seurakunnan tilaa ja läheistensä epäuskoa? Katsokaamme, minä lohdutuksen tekstimme antaa.

1. Herra lohduttaa kansaansa rauhan sanomalla

"Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: 'Sinun Jumalasi on kuningas!'" Profeetta Jesaja näki Hengessä vuorilla ilosanoman tuojan eli evankeliumin julistajan, jolla oli rauhan ja pelastuksen sanoma. Vanhan testamentin aikana Israel joutui monasti taistelemaan ympäristökansoja vastaan, jotka tahtoivat valloittaa heidän maansa, orjuuttaa kansan, hävittää heidän jumalanpalveluksensa ja pystyttää tilalle epäjumalien palvelun. Kun taistelu Herran avulla oli päättynyt voittoon, asiasta saapui kertomaan ensimmäisenä ilosanoman tuoja. Voitto vihollisista merkitsi rauhaa ja pelastusta Israelille. Se oli valtavan ilon aihe.

Tällaiseen voittoon rinnastaa profeetta Jesaja Kristuksen saaman voiton. Evankeliumi kuuluttaa voittoa, joka on jo saatu. Se julistaa rauhaa, joka on jo koittanut. Meidän ei tarvitse emmekä me saakaan yrittää itse voittoa vihollisiamme, vaan Kristus on saanut voiton synnistä, kuolemasta ja kiusaajasta. Kristus on tehnyt rauhan. Raamattu sanoo: "Sillä hän (Kristus) on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden, kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksineen, luodakseen itsessänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan, ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden. Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; sillä hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän luo." (Ef. 2:14–18.)

Muistattehan Jeesuksen rauhanjulistuksen? Kun hän oli noussut kuolleista, hän sanoi opetuslapsilleen: "Rauha teille!." Se oli ilosanoman julistus Jerusalemin raunioilla. Se on se sana, jonka me saamme antaa toisillemme rohkaisuksi ja lohdutukseksi. Sillä, joka tämän sanan uskoo, on rauha.

Kun olemme evankeliumin sanasta löytäneet rauhan, osaamme antaa arvoa evankeliumin julistukselle. Vuoria, joilla ilosanoman julistajan jalat ovat, ovat nyt paikalliset seurakunnat, ja niiden paimenet ovat rauhanjulistajia. Niinpä onkin ikivanha tapa, että pastori aloittaa saamansa apostolisella tervehdyksellä armoa ja rauhaa Jumalalta toivottaen.

Niin kauan kuin puhdas evankeliumi kaikuu seurakunnassa, on aihetta riemuun. Jumala ei ole hylännyt kansaansa, vaan tekee työtänsä sen keskellä ja kerää valittujansa iankaikkiseen autuuteen. Saamme kokoontua hyvällä omallatunnolla sanankuuloon ja kutsua toisiakin.

2. Vartijat korottavat äänensä

Tekstimme sanoo: "Kuule! Vartijasi korottavat äänensä, kaikki he riemuitsevat, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka Herra palaa Siioniin. Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot, sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa Jerusalemin. Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme autuuden."

Jumala on asettanut kaupunkiinsa vartijoita, kun hän on asettanut seurakuntiinsa kaitsijoita. Niin kuin jouluyönä paimenet olivat vartioimassa laumaansa, niin myös seurakuntien paimenten tehtävänä on valvoa ja olla valppaita toimintaan. Heiltä kysytään: "Vartija, mikä hetki yöstä on?" Vartija vastaa: "Aamu on tullut, mutta silti on yö." (Jes. 21:11–12.)

Lyhytkin yö on pitkä vartiossa. Hetkeksikään ei saa herpaantua. Silti vihamies tekee yöllä omaa kylvöönsä. Jeesuksen sana on tarpeellinen: "Valvokaa, sillä ette tiedä, minä hetkenä Ihmisen Poika tulee." Kun vartijalta kysyttiin, mikä hetki yöstä on, hän vastasi ihmeellisellä tavalla: "Aamu on tullut, mutta silti on yö." – Ihana pääsiäisaamu on koittanut. Koko maailmalle Jumala jätti lukematta sen synnit herättämällä Poikansa kuolleista. Kuka tahansa nyt uskoo Jeesukseen, pelastuu eikä joudu tuomittavaksi. Ei tämä ole yötä, vaan kirkas aamunkoitto korkeudesta. "Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot, sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa Jerusalemin." Tämä on jo tapahtunut, lunastus on valmis. Jerusalemin ei ole rauniokaupunki, vaan Kristus-perustukselle rakennettu ihana Herran linna ja asuinsija, jonka kadut ovat puhdasta kultaa ja jonka helmiportit säihkyvät kaikissa sateenkaaren väreissä.

*Helmiportit meitä johtaa, Meitä johtaa
Tuonne taivaan kaupunkiin, Kaupunkiin.
Siellä säihkyin helmet hohtaa, Pyhät kohtaa,
Häihin päästään taivaisiin!*

*Niistä kulkee Herran kansa, Herran kansa
Vaattehissa valkeissa, Valkeissa.
Kruunut, palmut, harput heillä.
Kultateillä Pyhät saavat astua.*

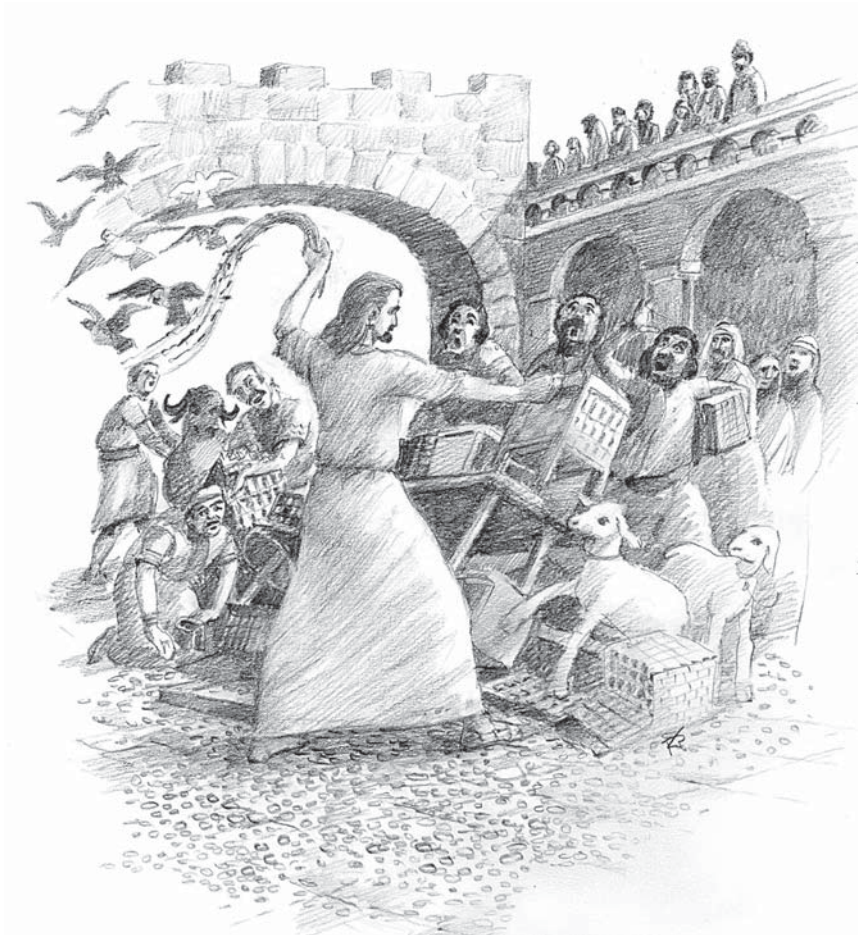
*Voitonvirsi Karitsalle, Karitsalle
Sieltä sitten helkkyin soi, Helkkyin soi,
Jeesukselle rakkahalle, kalleimmalle,
Kun hän meille armon toi.
Akseli Korpinen.
SK 1961 90:1–3.*

Profeetta lausuu: "Avatkaa portit vanhurskaan kansan astua sisään, sen, joka pysyy uskollisena. Säilytät eheän rauhan sille, joka sinussa pysyy, sillä hänen turvansa on sinussa. Turvatkaa Herraan ainiaan, sillä Herra, Herra on iankaikkinen kallio." (Jes. 26:2–4.)

Kuitenkin täällä on yö: tämän maailman epäuskon yö, raivoavien pimeyden voimien yö. Yö keskellä kirkasta päivää, ja sittenkin päivä, autuuden päivä, keskellä pimeintä yötä!

Tässä yössä vartijoitten tulee korottaa äänensä siihen asti, kunnes Kristus tulee ja iankaikkisuuden aamunkoi yhtäkkiä rävähtää iäiseksi päiväksi. Silloin "yötä ei enää ole oleva" (Ilm. 22:5), ei myöskään pimeyden tekoja, ja Herra Jumala itse on meidän valomme.

Niin pyhä, niin puhdas, niin valoisa on Jumalan kaupunki, sillä se on Herran itsensä rakentama ja Herra itse on sen aurinko. Samoin kuin pelastus on yksin armosta, yksin Jumalan lahja ja hänen tekonsa, niin on myös hänen Seurakuntansa yksin Pyhän Hengen luomus. "Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo." (Ps. 127:1.) Taivaallista Jerusalemia ei voi rakentaa ihmisopilla, vaan vain sillä ilosanomalla, joka tuo meille Jumalan rauhan Kristuksen hankkimassa syntien anteeksiantamisessa.

3. Riemun kansa, tehkää ero oikean ja väärän välillä

Tekstimme sanoo meille: "Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseentajat."

Mistä on lähdettävä pois? Minne on mentävä? On lähdettävä pois, ei tästä ulkonaisesta maailmasta, vaan hengellisestä Baabelista, epäuskon ja epäjumalanpalvelun harjoituksesta, väärästä yhteydestä, Jumalan sanan vähättelystä ja halveksimisesta. On puhdistauduttava siitä, mikä on saastaista. Saastaista Jumalan silmissä on kaikki se, millä hänen valtakuntansa työtä yritetään tehdä oikeata ja väärää toisiinsa sekoittaen.

Niiden osaksi, jotka ovat tulleet tuntemaan evankeliumin, on tullut jotakin sellaista ihmeellistä, mitä he eivät osanneet odottaa eivätkä kaivata edes unissaan. Pääsimme irti koko syntitaakastamme, koska Kristus otti sen pois ristinkuolemassaan. Tämän valmiin pelastuksen saimme uskossa omistaa. Ei tarvinnut etsiä pelastusta omasta parannuksesta, omista teoista, omista ratkaisuksista ja suhtautumisista. Kaikki oli pelkkää ansaitsematonta lahjaa, suloista armoa. Silloin oli helppo ottaa vastaan Herran sana: "Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat." Olihan se tosin lihalle vaikeaa, sillä Jumalan tiet ovat lihalle aina vastenmielisiä; toisin ei voi olla. Mutta kun uskon asia kirkastui, aloimme vaeltaa Hengessä, kuolettaa lihaamme ja seurata Hyvän Paimenen ääntä. Lapsenomaiselle uskolle kirkkokysymys ei ole vaikea asia.

Suomen kansankirkon kristikansa elää kirkkonsa virallisilla päätöksillä kirkollisessa yhteydessä Englannin Anglikaanisen kirkon kanssa ja hyväksyy paavikirkon vanhurskauttamisopin. Se voi johtua vain yhdestä syystä. Tietämättömyyttä se ei ole – kuin ehkä vain ani harvoilla hyvin yksinkertaisilla. Se voi johtua vain siitä syystä, että itse evankeliumi on hukattu. Evankeliumista on jäljellä vanhoja sanontoja, mutta kun väärä evankeliumi tulee rinnalle, sitä ei eroteta oikeasta tuomittavana ja hylättävänä, vaan sille annetaan olemassaolon oikeutus. Toisin sanoen, vanhat hyvät sanonnat ovat käyneet merkityksettömiksi. Kun Raamatun evankeliumi ei siedä vähäisintäkään harhaa rinnallaan, heidän uskonsa sietää paavilaisen teko-opin. Professori Franz Pieperillä oli tapana sanoa: "Hämärässä kaikki kissat ovat harmaita." Meidän ei tarvitse kummeksua, että suuret joukot pysyvät harhautuneissa kirkoissa niiden luopumuksesta riippumatta. Niillä, joilta evankeliumi on kateissa tai joille se on epäselvä, ei ole tarvetta erota harhasta eikä myöskään uskon voimaa.

Sinä, joka uskot, muistathan, että olet riemun kansaa? Kristuksen Kirkko on sitä viimeisinäkin, suuren ahdistuksen päivinä. Riemu tulee sielun osaksi uskossa ja lujassa toivossa, koska taivaan portit pysyvät auki Kristuksessa. Ahdistus, joka uskovia kohtaa, ei ole helvetin pelkoa, vaan se on ulkonaista vainoa ja surua toisten sieluntilan tähden. Se johtaa sanankylvöön ja rukoukseen. Ahdistus päättyy kerran ja toteutuu lupaus: Herra itse "on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään" (Ilm. 7:17).

Ota aikanaan vaarin Jumalan sanasta

»Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, HERRA jolloin minä lähten nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan HERRAN sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien HERRAN sanaa, mutta eivät löydä.» Aamos 8:11,12.

Näillä sanoilla Jumala ilmoittaa Israelin kansalle sille tulevan tuomion. Tuomion ankaruus on siinä, ettei se sisällä ajallisten etujen, kuten leivän tai veden puuttumista, vaan sisältää iankaikkisten aarteiden kieltämistä.

Israelin kansalla oli alusta alkaen ollut erityisen runsaat taivaalliset aarteet ominaan. Kaikilla heidän teillään oli ollut saatavissa Jumalan apu, turva ja lohdutus. Herra puhui ja ilmestyi heille Mooseksen ja profeettain kautta. Egyptin orjuudessa ja korpivaelluksen vaivoissa oli heillä julistettuna lupauksen sana. Heidän silmiensä edessä tapahtuneet ihmeet tarjosivat ajallisissa merkeissä todistuksia siitä vapahduksesta, joka Kristuksen kautta oli avaava heille ja kaikille ihmisille taivaan oven. Baabelin vankeuden ajanakin profeetat heitä virvoittivat ja käänsivät heidän katseensa iankaikkiseen, taivaalliseen lohdutukseen.

Mutta aina vain oli kansa vastahakoista Jumalan sanaa kohtaan. Kansa etsi ajallisia etuja ja vähät välitti taivaallisista. Kauan Jumala tätä vastahakoisuutta kärsi, mutta kun he vihdoin hylkäsivät itse luvatus Messiaan, Herramme Jeesuksen, ja apostolien todistuksen hänestä, silloin oli Jumalan mitta täysi. Israel sai tuomion jo nyt ajassa. Pienempi osa tuomiota sisälsi ajallisen rangaistuksen, sen nimittäin, että heidät hajotettiin kaikkien kansojen keskuuteen. Tuomion ankarin osa sisälsi sen, että Jumala otti heiltä pois sanansa opettajat ja siten myös sanansa.

»Sen tähden puhun heille vertauksilla, jotta näkevät eivät näe ja kuulevat eivät kuule eivätkä ymmärrä. Heille toteutuu Jesajan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he haluttomasti kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten heitä parantaisi'» (Mt. 13:13-15), kuten Herra oli puhunut profeetta Jesajan kautta (Jes. 6:9,10). Siinä ilmenee paatumus ja sitä seuraa väistämättömästi iankaikkinen kadotus.

Tämäkin Jumalan sana on kirjoitettu myös meitä varten. Jumala seuraa meitäkin ja kysyy, mitä rauhaamme kuuluu.

Kun itseämme ajattelemme, niin saamme ihmetellä sitä Jumalan armon runsautta, jolla hän meitä on varustanut johdattaakseen meidät iäisiin majoihinsa. Meillä on hänen sanansa täydessä puhtaudessa ja meillä on edelleenkin Jumalan sanan julistajia. Silti on kestettävänä korpivaelluksen vaivoja. Mutta Jumalan sana varoituksineen, syytteineen ja sitten lohdutuksineen valaisee tiemme, kirkastaa pimeyden, voittaa esteet, kaataa viholliset ja kantaa meidät vihdoin korvenkin kätkeistä taivaalliseen Kanaaniin. Tämä ei todellakaan puutu keneltäkään meistä.

Meitä on syytetty siitä, että olemme kokoontuneet omiin seurakuntiimme emmekä jääneet kirkolliseen sekavuuteen. Tähän me nöyrästi Jumalaa kiittäen vastaamme, että näin olemme tehneet juuri säilyttääksemme »HERRAN sanat». Tuolla kirkollisessa opin sekavuudessa monen monet ovat samonneet etsien Herran sanaa, mutta eivät ole löytäneet sitä. Onpa tuo sekava sana siinä määrin sokaissut mieliä, että suorastaan väistetään, varotaan ja vastustetaan Jumalan sanan puhdasta totuutta. Siinä on jo samaa käryä kuin Israelin tottelemattomuudessa: Työläästi he kuulevat korvillaan ja silmänsä he

ovat ummistaneet, etteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja ettei Herra heitä parantaisi.

Mutta pysähtykäämme, rakkaat lukijat, tarkastellaksemme omaa sydäntämme, rientääkö se hengessä ja totuudessa vastaanottamaan »HERRAN sanat». Alistuuko sydämemme tunnustamaan syntinsä Jumalan käskyjen mukaisesti todella tuomittavaksi vääryydeksi? Polttavatko sydäntämme pahat ajatuksemme, rakkaudettomat sanamme ja väärät tekomme? Meidänkin sydämemme voi olla niin sokaistunut, että me hylkäämme Jumalan nuhteen, hylkäämme »Herran sanat». Silloin ei meillä ole sitä nälkää, joka rientäisi oikein käyttämään ja vastaanottamaan evankeliumin lohdutusta. Voi käydä niin, että keskellä Jumalan sanan kirkkautta ja runsautta, emme sitä silmillämme näe emmekä korvillamme kuule, emme käänny eikä Herra saa meitä parantaa.

Oi, muistakaamme silloin, että Herra uhkaa ottaa sellaisilta kokonnan pois sanansa. Ja vaikka sitten myöhemmin jälleen tällaiselle tulisi »HERRAN sanojen» nälkää ja hän samoten niitä etsisi, voi käydä niin, että hän ei enää löydäkään »Herran sanoja». Silloin jää nälkä sammuttamatta. Tällaista sielun hätää ei voi verratakaan leivän nälkään tai veden janoon. Ilman to-

dellista Jumalan armon lohdutusta sielu jää iankaikkiseen tuskaan ja vaivaan — jää synteihinsä ja Jumalan vihan alaiseksi.

Mutta tämä Jumalan rangaistus ei vielä ole tullut kohdallemme. Yhä edelleen kaikuu keskuudessamme puhtaina ja pelastavina »HERRAN sanat». Vielä on Herra löydettävissä. Vielä Herra lain sanaan kautta paljastaa syntiemme todellisuuden saadakseen sitten armollaan peittää kaiken vääryytemme ja tehdäkseen siten meidät pyhiksi ja nuhteettomiksi. Kuulkaamme tätä korvillamme, katselekaamme tätä silmillämme, ymmärtäköön sydämemme tätä, niin että käännymme synneistämme Jumalan puoleen ja hän meidät parantaa.

Kun näin olemme sielun nälässä ja janossa löytäneet »Herran sanat» ja saaneet maistaa Herran hyvyyttä,

silloin me jatkuvasti palajamme »HERRAN sanojen» ääreen, py-symme niissä, tunnustamme niitä emmekä anna kenenkään tai min-kään kohtalon riistää niitä meiltä. Silloin kiitämme Jumalaa siitä, että hän pienissä seurakunnissamme hoitaa meitä sanallaan. Silloin me tuemme tätä Jumalan armotyötä toisten mukana taistellen uskon jaloa taistelua, olemme kestävä ja kärsivälliset ristinalaisina ja odotamme toivoen rakkaan Vapah-tajamme kirkkauden ilmestymistä.

Näin tehden emme joudukaan tuohon kadottavaan, sammuttamatomaan nälkään, vaan päinvastoin saamme osaksemme iankaikkisen siunauksen, niin kuin Jeesus sanoo: »Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyllin», Joh. 10:10.

A. Aijal Uppala

Luterilainen 1945, nro 2-3, ss.17-18

Oikeat ilon aiheet

Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden." Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman. Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa." Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."

Luuk. 10:17-22

Uusi vuosi on edessämme. Mitä vuosi tuo mukanaan? Tähän kysymykseen emme tiedä vastausta.

Edessämme voi olla vaikeita päiviä, kärsimystä ja vastoinkäymisiä. Mutta huolimatta siitä, mitä vuosi tuo, meillä Jumalan lapsilla ei ole syytä murehtia, vaan päinvastoin syytä iloita. Näistä uskovaisten ilonaiheista puhutaan yllä olevassa Raamatun kohdassa, johon tahdomme nyt kiinnittää huomiomme.

I.

Ensin huomaamme, että meidän tulee iloita sen tähden, että nimenme ovat kirjoitettuina taivaassa.

Tekstimme kertoo meille siitä, mitä tapahtui, kun ne seitsemänkymmentä Jeesuksen lähettämää opetuslasta palasivat lähetysmatkaltaan Jeesuksen luo. Jeesus oli lähettänyt nämä opetuslapset kaksittain, jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, johon Hän itse aikoi mennä. Hän oli sanonut heille: "Parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: "Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle". Heidän tehtävänsä oli valmistaa Hänelle tietä ja tämän tuli tapahtua siten, että he julistaisivat evankeliumia ja parantaisivat sairaita.

Nyt opetuslapset palaavat matkaltaan. Meille sanotaan, että he palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra,

riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden." He olivat noudattaneet Jeesuksen käskyä. Olivat käyttäneet sitä valtaa, jonka Jeesus oli heille antanut ja heihin suuresti vaikutti se, että heidän kauttansa oli niin ihmeellisiä tapahtunut. Riivaajatkin, pahat hengen, olivat olleet heille alamaisia; Heidän käskystään olivat lähteneet pois niistä henkilöistä, joissa olivat asuneet.

Huomatkaamme: tekstimme johdosta emme voi tulla siihen johtopäätökseen, että opetuslasten ilo oli kokonaan väärää iloa, koska he sanoivat Jeesukselle: "Riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden." Kyllä he tietävät ja tunnustavat, että he ovat olleet vain välineitä. Jeesuksen voima on heidän kauttansa saanut nämä ihmetteot aikaan. Ja siitä he iloitsevat. Ei Jeesus nuhtele heitä, vaan Hän myöntää, että asia on niin kuin he ovat sanoneet. Hän, kaikkietävä Jumalan Poika, on nähnyt heidän työnsä tulokset. Hän sanoo: "Minä näin saatanan lankeavan alas taivaasta niin kuin salaman." Toisin sanoen: Teidän työnne kautta saatana kärsi tappion, kun te minun nimessäni toimitte. Minä olen tämän julman vainoojan voittanut, ja vaikka hän vielä riehuu ja taistelee, hän ei saavuta voittoa siellä missä minun nimessäni toimitaan ja missä minun antamaani valtaa käytetään, vaan joka kerta kun minun

Sanani pääsee ihmisessä vaikuttamaan, saatana tulee heitetyksi alas valtaistuimeltaan niin kuin salama taivaasta.

Sitten Jeesus tekee opetuslapsille ihmeellisen ja rohkaisevan lupauksen. Hän sanoo: "Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa eikä mikään ole teitä vahingoittava." Jeesus vahvistaa opetuslastensa sanat. He ovat todella tehneet ihmetekoja Hänen voimansa kautta, ovat tallanneet käärmeitä ja skorpioneja. Sinä aikana sielunvihollinen käytti näitä matelijoita toteuttaessaan pahat aikeensa. Mutta opetuslapset tallasivat ne ja kaikki vihollisen voimat, koska he olivat Jeesuksen voimalla ja vallalla varustetut. Ja Jeesus jatkaa ja sanoo heille: eikä mikään ole teitä vahingoittava". Tähän lupaukseen sisältyy pallon. Siinä Jeesus lupaa, ettei todellinen vahinko eli onnettomuus voi Hänen opetuslapsiansa kohdata, ja siitä myös käy ilmi, että sielunvihollisen voima on rajoitettu. Tätä kiljuvaa jalopeuraa, tätä valheitten Isää, pidättää Hän, jolle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Mutta vaikka Jeesus vahvistaa sen mitä opetuslapset ovat sanoneet, Hän kuitenkin myös varoittaa heitä ja antaa heille tärkeän neuvon, koska Hän huomaa heidän sanoissaan ja käytöksessään jotakin vaarallista. Hän sanoo: "Älkää

kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat te' Ile alamaiset, vaan iloitkaa siitä että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." Jeesus huomaa, että he kiinnittävät liian paljon huomiota työnsä hedelmään, erikoisesti ihmetekoihin ja niihin erikoisiin, tilapäisiin lahjoihin, jotka Hän on heille antanut, ja unohtavat kaikkein tärkeimmän asian. He eivät puhu mitään siitä, miten heidän sanomansa on otettu vastaan, eikä siitä, miten kallis etuoikeus heillä on ollut, kun ovat saaneet Hänen lapsinaan julistaa Hänen evankeliumiaan. Sen tähden Jeesus sanoo heille: "Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." Hän tahtoo sanoa: Nämä erikoiset lahjat annetaan vain silloin kun kirkko niitä

tarvitsee. Niitä ei anneta läheskään kaikille uskovaisille. Älkää siis liiaksi niistä iloitko ja älkää kiinnittäkö niihin liian paljon huomiota. Se, että nimenne ovat kirjoitetut taivaassa, että olette Jumalan lapsia ja taivaan perillisiä, on tärkein asia. Ilman uskoa Minuun, Jeesukseen, eivät ihmetyöt teitä hyödyttäisi ollenkaan. Evankeliumin lupauksista, Jumalan armosta, Minun antamistani hengellisistä lahjoista kannattaa iloita. Sillä nämä eivät ole tilapäisiä lahjoja, vaan niistä riippuu teidän iankaikkinen autuutenne.

Jeesus ei enää meidän uskovaisien kautta tee ihmetekoja samalla tavalla kun opetuslasten aikana. Niitä ei enää tarvita, koska ennustukset ovat tulleet täytetyiksi ja meillä on ne nyt kirjoitetussa muodossa Uudessa Testamentissa,

ja Kristillinen Kirkko ei enää ole alkuvaiheessaan niin kuin silloin. Mutta meillä uskovaisilla on nytkin Kristuksen Evankeliumi, ja Pyhä Henki toimii sen kautta, ja käyttäen meitä välineinään tekee ihmetekojä. Kun me julistamme Sanaa ja teemme Herran valtakunnan työtä ja Sana otetaan vastaan uskovin sydämin, saatana kärsii tappion. Ja kun me huomaamme, että työemme on tuottanut hedelmää, me iloitsomme. Totta kai! Koska taivaassakin on suuri ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen. Ja mikä tuottaa uskovaiselle sen suurempaa iloa kuin se, että hän saa kuulla jonkun sanovan hänelle: Sinun kauttasi minulle kirkastui Jumalan armo ja tulin tuntemaan Jeesuksen omanna Vapahtajanani." Ja me sanomme Jeesukselle: Jeesus, sinun nimesi tähden ja Sinun voimasi kautta on tämä henkilö vapautettu saatanan kahleista. Kiitos olkoon Sinulle!

Eikä Jeesus kiellä meitä iloitsemasta, mutta niin kuin ne 70 tarvitsivat sen muistutuksen ja kehotuksen, jonka Jeesus heille antoi, niin mekin usein tarvitsemme samanlaisen muistutuksen. Miksi? Sen tähden, että meillä on taipumus kiinnittää liiaksi huomiota työemme hedelmään, näkyviin kouraantuntuviin asioihin. Ja on aina vaara, että me unohdamme sen kaikkein tärkeimmän ja alamme perustaa työemme hedelmiin ja ulkonaiseen

menestykseen. Ja jos emme selaista huomaa, me masennumme, emmekä voi iloita.

Ihmisiä liittyy seurakuntaamme, runsaasti väkeä käy tilaisuuksissa, saadaan kirkkorakennuksia, ja lahjoituksia seurakunnalle, järjestetään hauskoja tilaisuuksia, joissa on ajanvietettä ja ohjelmaa ja niihinkin saapuu kansaa, löytyy henkilöitä, jotka aktiivisesti tekevät seurakuntatyötä, me iloitsemme ja on hyvä olla. Ja oikein teemme. Ei Jeesus kiellä meiltä tätä iloa ja nämä ovat kaikki sellaisia asioita, joiden edestä meidän tulee ahkerasti tehdä työtä rakkaudesta Jeesukseen. Mutta älkäämme perustako iloamme näihin asioihin. Muistakaamme, että olemme vain aseita, joiden kautta Jumalan voima vaikuttaa. Muistakaamme myös, että Jumala hedelmän antaa, meidän tulee vain Sanan siementä kylvää. Ei ole syytä masentua, vaikka emme hedelmää näekään. Meillä on aina syytä iloita, koska nimemme ovat kirjoitettuina taivaassa. Tämä on varma asia, joka pitää paikkansa silloinkin, kun ei mitään ulkonaista hedelmää näy, kun myrskyt riehuvat, kun hyvät tunteet häipyvät. Kun Jeesuksessa olemme uskon ja kasteen kautta, nimemme ovat kirjoitettuna taivaassa. Saamme olla aivan varmoja siitä, että olemme valittuja Jumalan lapsia ja taivaan perillisiä, koska tämä varmuus

ei perustu meihin itseemme vaan Jumalan muuttumattomiin lupauksiin. Sanassaan Hän vakuuttaa: "Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä". "Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat." Ja Sanassaan Hän kertoo miksi juuri usko Jeesukseen pelastaa, nimittäin sen tähden, että Jeesus on maksanut syntivelkamme, on elänyt puolestamme täydellistä elämää, on kärsinyt syntiemme iankaikkisen rangaistuksen, on vuodattanut pyhän, kalliin verensä ja antanut henkensä puolestamme. Näin Hän on maksanut meistä täydellisen lunastushinnan, ja oikeuden mukainen Jumala on voinut antaa koko maailman synnit anteeksi ja onkin antanut ne anteeksi. Hän itse sanoo Sanassaan: "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan." Ylösnoussut Vapahtaja, ja se tyhjä hauta Joosefin yrttitarhassa, ovat varmoja todistuksia siitä, että maailman synnit ovat anteeksi annetut ja maailma on vanhurskaaksi julistettu. Usko Jeesukseen pelastaa, koska Hän on edestämme tehnyt mitä itse emme voineet tehdä, koska Hän on kärsinyt rangaistuksemme, on maksanut meistä täydellisen lunastushinnan. Ja uskon kädellä me saamme omaksemme kaiken mitä Hän on edestämme tehnyt. Jumala näkee

meidät pyhinä ja vanhurskaina... Nämä ovat kaikki varmoja asioita ja niistä kannattaa iloita joka hetki.

Iloitse siis sinä, joka olet todistanut ja rukoillut etkä edes tiedä yhtäkään henkilöä, joka olisi sinun todistuksesi kautta tullut uskoon — Iloitse sinä, joka Jeesuksen nimen tähden saat kärsiä alituista pilkkaa ja vainoa. — Onhan nimesi kirjoitettuna taivaassa. Onhan Jeesus jo Pyhässä Kasteessa ottanut sinut omaksi lapsekseen, jo silloin Hän verhosi sinut vanhurskauden puvullaan. Onhan tämä vanhurskauden puku vieläkin päälläsi, kun Häneen uskot. Muista, että Jumalan lupaukset pysyvät samanlaisina, vaikka kuinka mustalta ja synkältä elämä näyttää. Niitä eivät voi vastoinkäymiset ja ahdistukset muuttaa. Niihin saa kurja syntinen aina turvata, ja näin hänellä on aina syytä iloita.

II.

Tekstistämme käy ilmi, että meillä uskovaisilla on myös toinenkin tärkeä ilon aihe, nimittäin se, että Jumala on ilmoittanut meille ne asiat, jotka koskevat pelastustamme. Tekstissämme sanotaan: "Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Kaikki on minun Isäni antanut

minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."

Jeesus kiittää Jumalaa ja iloitsee siitä, että Hän on salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä. — Viisaat ja ymmärtäväiset ovat sellaisia, kuin kirjanoppineet ja fariseukset, jotka turvaten ja luottaen omaan viisauteensa hylkäsivät Jumalan viisauden. Hengelliset totuudet ovat heille hullutusta. Jeesus sanoo: Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Joku kysyy: Onko Jumalalle näkynyt hyväksi, että ihmiset ovat hengellisesti sokeita? Tähän vastaamme: Tässä ei tarkoiteta sitä, että Jumala tahtoi tai määräsi heidät hengelliseen sokeuteen. Sillä Hänen tahtonsa on, että kaikki pelastuisivat ja tulisivat totuuden tuntoon. Profeetta Hesekielin kirjassa luemme: Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se, että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää? Mutta jos ihmiset tahallaan paaduttavat sydämensä, ei Jumalaa voi siitä syyttää. Ja Hän vihdoin paaduttaa sellaiset sydämet niin, etteivät he voi ottaa vastaan totuutta. Tämä tapahtuu rangaistukseksi niille, jotka olivat pitäneet omaa viisauttaan armon jumalallista ilmoitusta parempana.

Mutta lapsenmielisille Jumala on nämä ihmeelliset asiat ilmoit-

tanut, kuten Jeesus sanoo, Pojan kautta. Luonnostaan ei kukaan näitä asioita käsitä — ne ovat luonnolliselle ihmiselle hullutusta kuten Paavali sanoo: "Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on: sillä se on hänelle hullutus, eikä Hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti." Mutta lapsenmielisille, niille, jotka hylkäävät oman viisautensa, jotka tunnustavat olevansa itsessään tietämättömiä niissä asioissa "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut", niille on Jumala Poikansa kautta ne ilmoittanut, heissä on Pyhä Henki saanut tehdä työnsä, niin, että se mikä oli heille hullutusta, on nyt heille suurinta viisautta, siitä he elävät, siitä he saavat lohdutuksen ja ravinnon.

Kuinka saamme kiittää Jumalaa siitä, että Hänen armostaan olemme niitä lapsenmielisiä, joille on ilmoitettu nämä suuret ja ihmeelliset asiat; että käsitämme olevamme itsessämme kadotettuja syntisiä, mutta samalla olemme varmoja siitä, että nimemme ovat kirjoitettuina taivaassa, että Jeesuksen ansion tähden ja uskon kautta Häneen olemme taivaan kansalaisia, ja kerran pääsemme sinne, missä saamme olla Hänen kanssaan iankaikkisesti. Tämä on oikea ja tärkeä ilon aihe. Aamen.

Rupert Efraimson
Luterilainen n:o 1/1963

LAPSILLE

Oletko tullut ajatelleeksi, miten ihmeellinen asia on sähkö niin tavalliselta kuin se meistä tuntuukin. Sähkön avulla voidaan valaista ja lämmittää. Jääkaapit ja pakastimet tarvitsevat sähköä pitääkseen ruokatarvikkeet kylminä. Kaikki kodinkoneet: pesukoneet, imurit, liedet jne. tarvitsevat sähköä. Sähkövoimalla voidaan kuljettaa vaikka tosi raskaita tavarajunia. Mietipä, mitä tapahtuisi, jos sähköt katkeisivat pitkäksi aikaa.

Sähkö on suhteellisen uusi löytö. Se on tunnettu vasta pari sataa vuotta. Suomeen alettiin saada ensimmäisiä sähkövalaistuksia 1800-luvun lopulla ja viimeisetkin syrjäkylät Suomessa saivat sähkön vasta 1970-luvulla eli vain 50 vuotta sitten. Siihen asti valaistiin öljylampuilla ja keitettiin puuhelloilla. Maailman 7 miljardista ihmisestä lähes 2 miljardia on yhä vielä ilman sähköä. Miljardi = tuhat miljoonaa.

Sähkö on varsin ihmeellistä. Sitä ei voi ottaa käteen, eikä sitä voi nähdä, mutta kuitenkin se on ja se saa monet asiat toimimaan. Sähkö on vieläpä varsin voimallinen. Jo kotona sähköisku voi olla tappava puhumattakaan salamaniskusta, jolla on valtava energia. Se voi pilkkoa hetkessä suuria puita tulitikuiksi.

Jumalaakaan me emme näe, mutta kuitenkin Hän on. Hän vaikuttaa meidän elämäämme joka päivä. Hän on paitsi voimallinen – myös kaikkivoipa. Hänen voimansa näkyy jokakeväisessä kasvunihmeessä ja myös merien myrskyissä, ukonilmoissa ja hirmumyrskyissä. Ihminen ei voi kahlita, eikä hallita Jumalan voimaa. Me olemme sen edessä voimattomia. Jumalan voiman saivat kokea egyptiläiset, kun farao ei päästänyt Israelin kansaa lähtemään luvattuun maahan. Muistatko ne vitsaukset?

Mutta Jumala on armollinen. Muistatko, minkä Jumalan lupauksen merkinä on sateenkaari? (Lue: 1 Moos. 9:8–17). Mikään täällä maailmassa ei tapahdu Jumalan tietämättä tai sallimatta. On turvallista elää kaikkivaltiaan Jumalan lapsena. Virressä lauletaan:

*Soi kunniaksi Luojan
nyt virsi kiitoksen.
Tuon kaiken hyvän tuojan
ja suojan ainaisen!
Hän, Isä, rakkahasti
ain vaalii luotujaan,
ja kaiken taitavasti
Hän ohjaa tuolta taivaastaan.*

*Hän säät ja ilmat säätää
ja aallot tainnuttaa.
Hän hyisen hallan häätää
ja viljan vartuttaa.
Hän onneen meidät ohjaa,
jos joutuu johdantaan.
Sen rakkauden pohjaa
ken pystyy koskaan tutkimaan.*

sanat A. W. Koskimies (1856–1929)
Eeva Voima

Kuka minä olen?

- 1) Olen kuningas Daavidin poika, joka pystytin itselleni patsaan Kuninkaanlaaksoon. (2 Sam. 18:18)
- 2) Olen kuningas, joka kuuntelin Paavalin puolustuspuheen Kesareassa. (Apt. 26:2)
- 3) Olen Rebekan aviomies. (1 Moos. 24:67)
- 4) Olin ylimmäisenä pappina, kun Jeesus otettiin kiinni. (Joh. 18:24)
- 5) Minun vaimoni, Maria, oli myös Jeesuksen ristin juurella. En ole kuitenkaan Joosef. (Joh.19:25)
- 6) Olen Jaakobin ja Leean kolmas poika. (1 Moos. 35:23)
- 7) Olin Filemonin orja. Minusta tuli kristitty ja Paavalin ystävä. (Filem. 1:10)
- 8) Olen Daavidin suvun kantaäiti. Olen kuningas Daavidin isoisän äiti. (Matt. 1: 5–6)
- 9) Tulin Juudan kuninkaaksi 16-vuotiaana isäni Amasjan sijaan. (2 Aik. 26:1)
- 10) Minä ja vaimoni, Safira, kuolimme, kun valehtelimme Jumalalle. (Apt. 5:1)
- 11) Me olemme saaneet lapseuden hengen, jossa saamme rukoilla taivaallista Isäämme tällä nimellä. (Room. 8:15)
- 12) Olen Eesaun vaimo, heettiläisen Eelonin tytär. (1 Moos. 36:2)
- 13) Olen profeetta, joka ennusti Paavalin joutuvan vankeuteen. (Apt. 21: 10–11)
- 14) Olen kuningas ja minun vaimoni on Iisebel. (1 Kun. 21:25)
- 15) Olen toinen aikuinen mies, joka pääsi luvattuun maaan, mutta en ole Joosua. (4 Moos. 14:24)
- 16) Olen Simon, Johanneksen poika. Jeesus antoi minulle tämän nimen. (Joh. 1:42)
- 17) Olen Rebekan veli ja Jaakobin vaimojen, Leean ja Rakelin isä. (1 Moos. 29:16)

- 18) Olen Jeesuksen opetuslapsi, Lebbeus. Tämä on lisänimeni. (Matt. 10:3)
- 19) Minun äitini oli Eunike ja isoäitini nimi oli Loois. (2 Tim. 1: 2–5)
- 20) Otin itselleni tuhon omaksi vihittyjä aarteita Jerikon valtauksen yhteydessä. (Joos. 7: 20–21)
- 21) Olen profeetta, joka kävi nuhtelemassa kuningas Daavidia, kun hän oli tehnyt syntiä. (2 Sam. 12: 7–9)
- 22) Olen toinen Raamatussa nimeltä mainittu enkeli, mutta en ole Gabriel. (Dan. 12:1)

Pienille lapsille:

- A) Olen Marian ja Lasaruksen sisar. (Joh. 11:2)
- B) Kiipesin puuhun, että voisin nähdä Jeesuksen. (Luuk. 19:2)
- C) Sain valtavan kalansaaliin, kun Jeesus neuvoi, mihin heitän verkot. (Luuk. 5:5)
- D) Minä en kuollut, vaan minut otettiin tulisilla vauunuilla taivaaseen. (2 Kun. 2:11)
- E) Äiti pani minut pienenä kaislakoriin, etten hukkuisi. (2 Moos. 2:10)
- F) Olin Jeesuksen äidin aviomies. (Luuk. 2:4-5)
- G) Minulla oli 11 veljeä. Olin heistä nuorin. (1 Moos. 35:24)

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2020		€
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (M. Säreä)		2,50
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stockhardt)		30,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stockhardt)		20,00
Elävän veden virttoja (G. A. Aho)		20,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)		1,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)		4,00
Herrani elää (R. Efraimson)		20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen (M. Luther)		12,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Säreä)		0,50
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)		5,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Säreä)		2,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)		5,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)		18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Säreä)		1,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)		20,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Säreä)		1,50
Kolossan seurakunta (M. Säreä)		2,50
Kotihartaus (C. F. W. Walther)		50,00
Kristinoppi, (englannin-, igbon-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)		12,00
Kristuksen kuullisuus (M. Säreä)		8,50
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhurskauttamisesta (M. Säreä)		17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Säreä)		3,50
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille		5,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)		20,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Säreä)		5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Säreä)		8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen		32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaidenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen		10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)		5,00
Oikeasuja pastori Pätälän muistelmiin (A. A. Uppala)		5,00
Oikea näkö kirkko (C. F. W. Walther)		17,00
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)		8,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)		17,00
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)		0,50
Pyhä Raamattu (STLK 2017)		50,00
Pyhän Raamatun Luvut (STLK)		70,00
Raamattu opettaa (Brief Statement - LCMS, suom. M. Säreä)		1,00
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (S. H. Naftser)		2,50
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Säreä)		0,50
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 1 (M. Säreä)		15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 2 (M. Säreä)		15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 3 (M. Säreä)		15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 4 (M. Säreä)		15,00
Rukous joka päivälle		0,50
Rukouskirja lapsille		15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Säreä)		17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Säreä)		6,00
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Säreä)		8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)		8,00
Sovituksen Sana (R. Efraimson)		20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928-1968 (A. A. Uppala, M. Säreä)		1,00
Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Skr:n yhdyskuntajärjestys)		3,00
Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Pälkkö, M. Säreä)		8,00
Kehitysoopin kulisesta - Taustaa 2. (K. Pälkkö)		10,00
Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3. (K. Pälkkö)		12,00
Tiedän Lunastajani elävän (G. A. Aho)		20,00
Tieni johdatta taivaaseen (V. Apponen)		8,00
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)		17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50 -vuotisjuhla julkaisu		3,50
Taksi päiväksi (C. M.-Zorn)		20,00
Vanhain testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)		2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen		25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Säreä)		1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) (jäsenille 35,-)		49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) (jäsenille 35,-)		49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) (jäsenille 35,-)		49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) (jäsenille 35,-)		49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) (jäsenille 35,-)		49,00
Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)		200,00
Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)		10,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)		3,50
Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)		35,00
Raamatun inspiraatio (R. Preus)		14,50
Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)		37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (R. Preus)		5,00
Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)		10,00
LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan		25,00
Luterilainen -lehti, irtonumero (uusin nr maksullinen, vanhoja maksutta)		2,50
Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirjatilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.		
Pöstitse tilatessa hintaan lisätään toimituskulut.		

Sana ja kuvat yhdessä

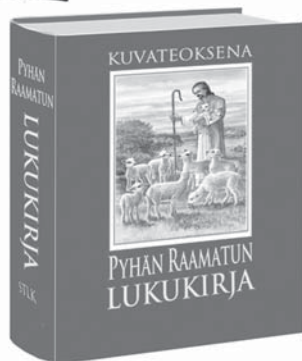
Raamatun Vanhan ja Uuden testamentin teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhaisvaiheisiin. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiaamme vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johdattuksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina tapahtumina.

Pyhän Raamatun lukukirjan tekstit ovat raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukieliin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälkön maalausta ja piirrosta.

Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään. Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19x25 cm.

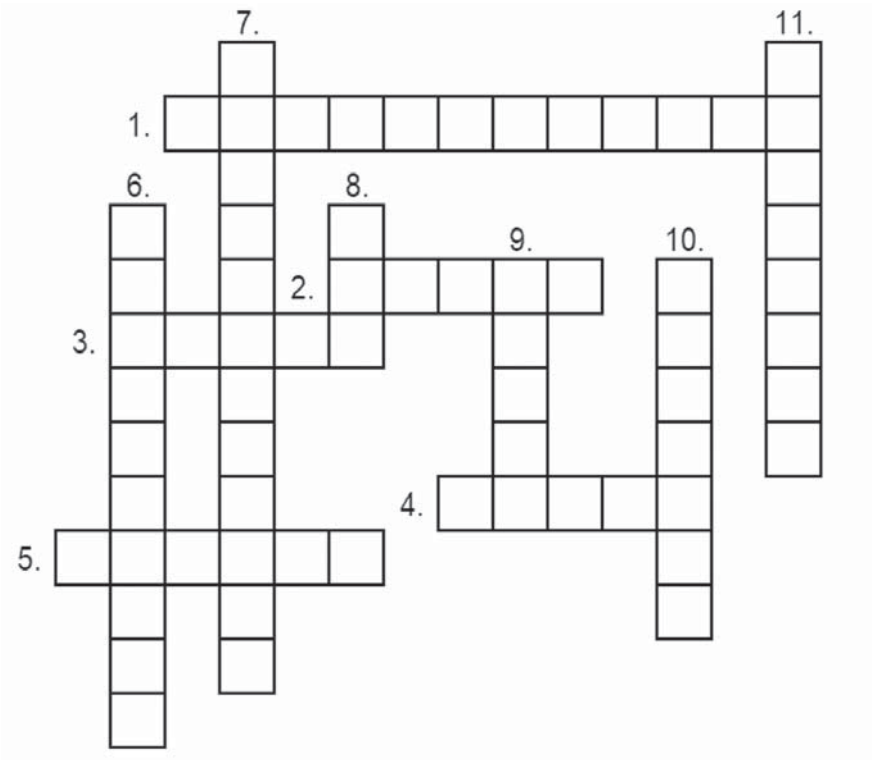
PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Tilaukset: <http://www.luterilainen.com/fi/lue/luterilainen>

OVH 60€ (sis. postikulut Suomessa), STLK:n tilaisuuksista noudettuna 50 € / kpl.

Isä meidän -ristikko

Vaakaan:

1. Iankaikkinen kotimme on sellainen
2. Me kaikki teemme sitä
3. Tarpeellinen joka päivä
4. Fysiikan vektorisuure, jolla on suuruus ja suunta, F
5. Yksin Jumalalle annettava

Pystyyn:

6. Se on täällä näkymätön
7. Loppumaton
8. Toinen vanhemmistani
9. Halu
10. Viettelys, ”äläkä saata meitä ? ”
11. Tärkeä pyyntö, kun on tehnyt väärin

Lisävihje: Sanat ovat myös Isä meidän –rukouksessa.

SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO

Toimintatiedot:

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11.

Hämeenlinna

Jumalanpalvelus (HPE) kuukauden 1. ja 3. sunnuntai Karjala-pirtti, Saaristenkatu 22.

Raamattutunti ja pyhäkoulu kodeissa kuukauden 4. sunnuntai, kysy lisää pastori Vesa Hautalalta

Pori

Jumalanpalvelus (HPE) su 9.2., 8.3., 19.4., 17.5. klo 16 Marttala, Valtakatu 7

Tampere

Jumalanpalvelus joka sunnuntai klo 11 Marttala, Hämeenpuisto 39A

Nuorten aikuisten illat kodeissa, kysy lisää pastori Vesa Hautalalta.

Turku, Hurtinkatu 12 C 13: *Jumalanpalvelus* 8.2. klo 14 ja 7.3. klo 14.

Joensuu/Kontiolahti, *Jumalanpalvelus*, HPE su., 2.2. ja 23.2. klo 18.

Kokkola, *Jumalanpalvelus*, HPE to 23.1. ja pe 14.2. klo 18.30.

Pori, Marttala, Valtakatu 7: *Jumalanpalvelus* (HPE) su 9.2., 8.3., 19.4., 17.5. klo 16

Seinäjäki, *Jumalanpalvelus*, HPE la 25.1. ja 15.2. klo 16.

Tyrnävä, *Jumalanpalvelus*, HPE pe 24.1.. klo 14.30.

Vaasa: Kaupunginkirjasto, Essee-tila *Jumalanpalvelus*, HPE la 25.1. ja 15.2. klo 11.

Lisätietoja tilaisuuksista:
www.luterilainen.com/fi/osallistu

Pastori Vesa Hautala Kullervonkatu 1-3 D 95, 33100 Tampere, Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Markus Mäkinen Kanta-kyläntie 6 F, 00640 Helsinki. Puh. 040 752 1156.

markus.makinen@luterilainen.com
Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Risto Relander, Välenojankatu 7 A 17, 05880 Hyvinkää. Puh, 040 5741887

www.luterilainen.com
www.pyhäkoulu.fi

. AYQ2

LHT-Posti Oy
Posti Green**Sisällys:**

"Ovenvartija", Martti Luther.....	2
Rukous uudelle vuodelle, VH.....	3
Seuratkaa apostolien opetusta, MS.....	4
Usko, VH.....	9
Toivo, VH.....	11
Rakkaus, VH.....	13
Sun askelissas Jeesus, MS.....	15
Jumalan ihmeellinen armo, RE.....	17
Tilinpäätös, runo, VA.....	21
Muuttakaa mielenne ja uskokaa evankeliumi, VH.....	22
"Riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot!" MS.....	26
Ota aikanaan vaarin Jumalan sanasta, AAU.....	32
Oikeat ilon aiheet, RE.....	35
Sähkö, Lapsille, EV.....	41
Kuka minä olen? EV.....	42
Kirjaluettelo ja kirjainfo.....	44
Isä meidän -ristikko, EV.....	46
Toimintatietoja.....	47
Kansi: Pakomatalla Egyptiin, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2020: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus/ n:o 1/2020: www.luterilainen.com, Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600
tai <http://www.luterilainen.com/fi/tilaa/osoitteenmuutos>
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com